

EPIGRAMA

PUBLICAȚIE A UNIUNII EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA

Director: **GEORGE CORBU**

Redactor-șef: **LAURENȚIU GHIȚĂ**

„*Parcere personis, dicere de vitiis*“

Marcus Valerius Martialis

DIN SUMAR:

Epigrama

Directori fondatori:
VIRGILIU SLĂVESCU – seria veche
MIRCEA TRIFU – seria nouă

- **EDITORIAL:** Revista „EPIGRAMA“ și „pumnii“ ei în gură;
 - **INTERVIURILE EPIGRAMA:** – „ROMÂNI PENTRU ROMÂNI“ – interviu cu Dragoș NELERSA, Redactor-Șef al GAZETEI ROMÂNEȘTI din Israel;
 - **CLUBUL CLUBURILOR** – Clubul „HOHOTE“, al umoriștilor gorjeni;
 - „EPIGRAMA – GREAMISIE“ – Acad. Gheorghe PĂUN;
 - „Epigrama și EPIGRAMA în Israel“ – întâlnire cu cititorii de limba română din Țara Sfântă;
 - **CRONICILE CONCURSURILOR și FESTIVALURILOR de la: Cluj-Napoca;**
 - **LECȚIA DE EPIGRAMĂ – EPIGRAMA – Specie a genului liric** – Dr. Elis RÂPEANU, partea a III-a;
 - **MAEȘTRII** – „GABRIEL ȚEPELEA –epigramistul și maestrul meu în ale scrisului“ – rememorări George CORBU;
 - **Medalion:** Mihai ARSENIE;
 - *Concursurile revistei, Anunțuri;*
 - **EN GARDE, HYDE PARK;**
 - *Epigrame, epigrame, epigrame...;*
 - **Aniversări, IN MEMORIAM, Epigrame, epigrame, epigrame...;**
 - **CARICATURA:** Eduard MATTES;
- Grafica: Mihai Danielescu și Gheorghe Mitroiu.

REDAȚIONALE

**ATENȚIE: S-a deschis un nou cont, al Uniunii Epigrafiștilor.
Detalii mai jos.**

Responsabilitatea privind textele publicate aparține în totalitate celor care semnează!
În măsura în care avem cunoștință de vreo neregulă, o semnalăm și luăm măsurile de rigoare. Eventualele erori apar numai din necunoaștere și neintenționat.

■ RUGĂMINTE

Pentru a evita aglomerarea căsuțelor poștale personale ale redactorilor revistei și ștergerea accidentală, odată cu nedoritele spamuri sau mesaje ciudate, rugăm ca materialele pentru revistă (**ȘI NUMAI MATERIALELE!**) să se trimită pe e-mail pe adresa: revistaepigrama@yahoo.com.

Rugăm, de asemenea, să nu încărcăm mailul cu forwardări de mesaje umanitare, cereri de donații, de prietenie pe Facebook, Twitter, Linked In etc., peisaje minunate, mesaje de retranșis, „Jos X, jos Y“ etc. În marea lor majoritate, acestea nu sunt altceva decât atacuri la sistemele informatice și putem pierde tot ce avem stocat.

Anunțăm deschiderea contului oficial al Uniunii Epigrafiștilor din România, la care vă rugăm să efectuați plățile pentru revistă. Menționați, atunci când faceți o plată: „**PENTRU REVISTĂ**“ și dați adresa la care doriți să vă fie trimisă revista. Și plata cotizațiilor se poate face tot în acest cont, dar cu mențiunea „**COTIZAȚIE**“.

Titular: **U.E.R.**

IBAN: **RO77 PIRB 4213 7690 5800 1000**, Piraeus Bank, Sucursala Giurgiului, București.

În ceea ce privește poșta clasică, vă rugăm să trimiteți toate materialele, corespondența etc., pe adresa:

Ștefan-Cornel Rodean, Calea Cisnădiei, nr. 86, ap. 24, Sibiu-550394, jud. Sibiu

Numărul următor al revistei va apărea la începutul lunii decembrie 2016. Materialele pentru revistă le așteptăm **până cel târziu vineri, 14 octombrie 2016**. Ce sosește după această dată riscă direct retrogradarea în Marele Kosch! Încercăm să scoatem revista mai devreme, pentru a putea fi distribuită la cluburi pentru prima ședință din lună, așa că, rugăm un pic de zor la trimis materiale!

Rugăm, pe cât posibil, separați pe foi distincte epigramele pentru concursuri, cele sezoniere, cele pentru TOP E etc. E greu de administrat o singură pagină în care sunt puse toate, grămadă!

■ CONCURSURILE REVISTEI:

1. Compuneți minim o epigramă pe rime date: „*deputat / așteaptă*“;
2. TOP E – Rugăm cluburile, cenaclurile sau asocierile, să trimită **câte 3 (trei) epigrame de autori diferiți**, pe tema: „*La urne*“;
3. Comentați (dați replici la) epigrama: *Unei cântărețe // La radio când o ascuți / N-ai da pe vocea ei bani mulți; / Văzând-o la televizor; / Dai totul și rămâi dator.* (Ion I. CRISTESCU);
4. Compuneți minim o epigramă la tema: „*Copii și nepoți*“

Legat de concursul TOP E, reiterăm rugămintea ca materialele să fie trimise DE CĂTRE CENACLURI, nu individual, întrucât menirea acestui concurs este promovarea colectivelor.

Caseta redacțională: Redactor-șef: LAURENȚIU GHIȚĂ
Redactor-șef adjunct: ȘTEFAN-CORNEL RODEAN
Redactor: DAN NOREA

Tehnoredactare texte: Bogdan GHIȚĂ și Mihaela IANCU

Correspondenți activi: Toată suflarea epigramofilă. Unii mai mult, alții, mai puțin mult (!)

Revista „EPIGRAMA“ și „pumnii“ ei în gură

Există revista „EPIGRAMA“ și există o sumendenie de alte reviste de cenaclu, de grup sau pur și simplu de persoană. Există cenacluri care, naiba știe cum, reușesc să editeze o revistă, un Caiet de Club, așa cum pot, cu ce au la dispoziție, mai ajutați de un organ(ism) local, mai pe speze proprii. Dar reușesc, ființează și fac cunoscute creațiile membrilor lor. Există grupuri separate de cenacluri, care pentru a se face cunoscute, editează reviste lunare sau trimestriale, în care regăsim, pe lângă epigrame, fabule, sonete, rondeluri, poezie umoristică în general, caricatură, proză. Și ele se luptă să supraviețuiască. Există și nebuni, că nu le putem zice altfel, care scot singuri o revistă, o foaie, un ziar. Ei o duc cel mai greu, pentru că ei centrează, ei dau cu capul, ei aduc mingea înapoi, la centrul terenului. Și, culmea, tot ei mai sunt în off-side câteodată, cu banii, cu apariția etc. Tuturor, sincera noastră admirație pentru eforturi!

Pe toți aceștia, „EPIGRAMA“ îi respectă și le acceptă existența ca ceva normal. Au trecut vremurile când exista O SINGURĂ revistă (de umor, de politică, de șah, de creșterea iepurilor etc.). Fiecare e liber să publice CE VREA, UNDE VREA. Mai puțin CE VREA, dar asta ține de educație. Revista „EPIGRAMA“ nu poate și nu dorește să „bage pumnul în gură“ altor apariții de gen. Ghilimelele își au rostul, pentru a răspunde unor exaltați care văd boicot și pupat în fund conducere UER oriunde. Firește, noi ne situăm la nivelul la care trebuie și e normal să se afle un organ de presă al unei organizații. E firesc atunci ca revista să trebuiască să ajungă la fiecare membru al UER. E firesc atunci ca redactorii acestei reviste să nu fie implicați în alte redacții (în afaceri se numește „conflict de interese“), chiar și „onorific“. E firesc atunci să cerem să nu amestecăm capra cu varza, atunci când mailul revistei este folosit pentru promovare Facebook sau Candy Crush Saga.

Nu e firesc ca revistele celelalte să se situeze pe același palier, impunând cenaclurilor cote de N exemplare, sau troc cu EPIGRAMA („ți-am dat 3 reviste X, imi dai 3 EPIGRAME și suntem chit“).

Sunt lucruri elementare, firești, dar greu de priceput dacă ești veșnic cu capsă pusă, vezi pumni băgați în gură oriunde.

Noi ne vedem de treabă. Cu riscul de a fi urecheați, „EPIGRAMA“ e deschisă oricui aduce epigramă de calitate. Fie el „fidel“, fie „rebel“!

LAURENȚIU GHIȚĂ

Scurt și cuprinzător

* * *

*Nu pune zahăr peste miere,
Peste oțet nu pune-oțetul
Și nici peste dureri durere,
Nici peste suflet internetul...*

Ion Brad

Rendez-vous de amor

*Când strada vreau s-o traversez,
O mâță-mi taie calea. Neagră!
Uitasem, într-o zi de „treize“,
Indisponibila viagră!*

Ștefan Cazimir

Creție

*Nici Cel de Sus n-a observat
Că, prin crima cam dementă,
Cain, în lume a creat
Justiția independentă!*

Viorel Cacoveanu

* * *

*Fost-am niciodată cu nesaț,
Nici nu am structură de burete,
Dar, de cum adulmec un vinaț,
Dintr-o dată mi se face sete!*

Gheorghe Azap

CONTRIBUȚII

EPIGRAMA, GREA MISIE!

Acad. Gheorghe PĂUN

(din volumul „VEDERE DE PE DEALUL OLARILOR“;

Editura Ars Docendi, București, 2014)

Sunt dinadins ambiguu: greu de scris așa ceva, dar și având o grea sarcină.

Pentru că nu-i deloc ușor să generezi epigrame. Gen atrăgător, minor, popular, patru versuri, acolo, ce mare lucru, dar pretențios, bijuteriile mici se șlefuesc cu trudă, îți trebuie ochelari de ceasornicar, tocmai de aceea e o capcană pentru veleitari. Românul e născut epigramist – poet, a spus clasicul, dar românul are și umor, iar poezie plus umor, gata epigrama! Uneori e așa, alteori nu este... Când e așa, ies lucruri frumoase, scilpitoare chiar (recitiți-l pe Păstorel Teodoreanu), când nu, mai bine lipsă.

Mai peste tot întâlnim potrivitori de cuvinte care declamă cu aplomb, ba chiar și publică (se găsesc editori care, pentru bani tipăresc orice, apoi laudă ce-au publicat), un fel de strigături de patru rânduri care au marea calitate că rimează versul al doilea cu al patrulea. Greu de aranjat o rimă și între versurile rămase, mai bine scrii încă o „epigramă“ decât să te surmenezi. Ce e mai grav, umor „iok“, vorba turcului, hazul stă în pretenția că autorul e epigramist. La fel de „iok“, surpriza, „grăuntele de uraniu“, fosforul, diferența dintre catren plat și epigramă. Orice oraș trebuie să aibă un fanfaron care să illustreze trista figură a epigramistului auto-intitulat, avem și noi fanfaronul nostru, pe deasupra, culegător de folclor deșuceat și „modest“, de nu încapă în oglindă. Tristă figură, repet, să-l lăsăm în insectarul cu ciudățenii, alături de alte găze ratate, oricum pe limba lui / lor piere / pier.

Îi ajută să se mai desumfle epigramele. Epigramele altora, desigur. Toți gonflații se tem de epigrame. Un catren cu un ghimpe (de veghe) în coadă face mai mult decât titlurile pe care și le acordă mitomanii, îi reduce în acompaniamentul unui fâșs prelung la adevărata dimensiune.

Citeam de curând că epigrame nu se mai scriu decât în limba română, prin ținuturile locuite de români, la noi și împrejurul țării. Interesantă observație – mă îndoiesc însă că este și adevărată. Presupun că umorul nu s-a epuizat la celelalte popoare. Atunci, de ce nu se folosește pentru a fabrica „medicamente ri(t)mate“?! Nu mai au metehne, politicieni, pițipoance, farseuri, moftangii, li s-au epuizat jocurile de cuvinte, calambururile, motivele și plăcerea duelului pe rime? Cum dau ei cu zacherlină (de la Topîrceanu citire) în cei care merită a fi țintiți cu așa ceva? Poate au trecut vreo lege prin Parlamentele lor prin care pseudoepigramele se pedepsesc cu muncă în folosul societății, lipsa de rimă cu o săptămână de scris inscripțiile la loc, ca să aibă recidivistul ce face dacă nu se învață minte. Ne-ar trebui și nouă o lege de genul ăsta... O hotărâre de Consiliu Municipal măcar...

Că tot l-am invocat pe Păstorel, să reluăm o quintă – regală, cum altfel (fără titluri / dedicații, că sunt evidente):

*Din Craiova pân' la Iași
Se resimte lipsa sării,
Fi'ndcă cei mai mulți ocași
Au ajuns la cârma țării.*

*Beau băieții harnici
De cu seară-n zori:
Unii sunt paharnici,
Alții turnători.*

*O să intru în păcat,
Sfinte Doamne, ține-mă!
Pentru vin nu am ficat,
Pentru apă... inimă!*

*Medrea, când îmi ține calea,
Crede, ca un gogoman,
Că-i mai mare decât Han..
Ce să spun: Mai mare Jalea!*

*Pământul s-ar fi dus, hainul,
De-a berbeleacul, vorba ceea,
De n-ar fi fost pe lume vinul,
Tutunul, dracul și femeia!*

INTERVIU

ROMÂNI PENTRU ROMÂNI

**Interviu cu dl. Dragoș NELERSA, Redactorul-șef
al revistei GAZETA ROMÂNEASCĂ din Israel**

1. Vă rugăm, o scurtă auto-prezentare.

Sunt **Dragoș Nelerșa**, inginer, ziarist care de aproape 20 de ani trăiește în Israel. Aici, în Țara Sfântă am înființat o editură de carte românească și ebraică și aducem la lumina tiparului ziarul „GAZETA ROMÂNEASCĂ” și magazinul săptămânal „REVISTA FAMILIEI”, publicațiile originarilor din România.

2. Câteva cuvinte despre comunitatea românească din Israel.

În Israel trăiesc la ora actuală aproximativ 300.000 de vorbitori de limba română, oameni care nu și-au uitat rădăcinile, iubesc România și dulcele grai românesc. În cadrul comunității se remarcă numeroase asociații dintre care cea mai importantă este *Asociația Scriitorilor Israelieni de Limba Română*. Scriitorii, prin editura *Familia*, publică anual zeci de cărți, au loc schimburi culturale cu patria mamă și putem spune că se realizează o adevărată punte culturală între cele două țări. Mai mult, scriitorii de marcă din România au apelat la editura *Familia* pentru a realiza volume de carte de o calitate excelentă.

3. Citiți epigramă? Aveți idee de epigramă scrisă și de alți scriitori decât cei români?

Desigur că citim epigrame. Ziarul „GAZETA ROMÂNEASCĂ” are o bună colaborare cu Uniunea Epigramiștilor din România, iar prin intermediul domnului Laurențiu Ghiță, Redactorul-Șef al revistei „EPIGRAMA”, publicăm în fiecare număr al ziarului un medalion de epigrame și prezentăm, pe rând, câte un epigramist. Genul nu este o noutate în Israel. Avem și aici epigramiști foarte buni printre care aș dori să-i enumăr pe domnii Petre Cioclu, Lică Bluthal, I. Schechter ș.a.

4. Este epigrama cunoscută și apreciată printre cititorii de limba română din Israel?

Desigur, epigrama este căutată și lecturată cu plăcere de cititorii ziarului „GAZETA ROMÂNEASCĂ”. La ultimul sondaj realizat printre cititori a reieșit că un procent foarte mare dintre aceștia deschid prima dată ziarul la pagina de epigrame și umor.

5. Aveți vreo sugestie legată de promovarea epigramei (și a umorului, în general) de bună calitate printre românii stabiliți în Israel?

Nu am numai o sugestie, ci un proiect în desfășurare. Editura *Familia* organizează alături de Institutul Cultural Român un duel al epigramiștilor. De aceea am avut onoarea să-i invităm pe dl. Laurențiu Ghiță și dl. Costel Pătrășcan la o seară culturală în Tel Aviv unde s-au întâlnit cu epigramiști, caricaturiști și maeștri ai umorului din Israel. A fost un duel al cuvintelor și imaginilor din care credem că publicul spectator a avut numai de câștigat.

6. Câteva cuvinte despre revista EPIGRAMA.

Revista „EPIGRAMA” o primim periodic, prin poștă, datorită amabilității redacției. Vă spunem sincer că o așteptăm cu mare interes, circulă de la unul la altul ca un lucru de mare preț și dorim să-i felicităm cu această ocazie pe toți truditarii epigramei care pun umărul la realizarea acestei reviste minunate!

Interviu realizat de Laurențiu GHIȚĂ

CONCURS

REZULTATELE CONCURSULUI DE REPLICI (COMENTARII) EPIGRAMATICE

Epigrama de analizat a fost:

Astronomică // Carul Mic și Carul Mare / Le-ai pus, Doamne, la loc sfânt, / Sus pe cer, dar de ce oare / Lăsași boii pe Pământ? (Efim TARLAPAN)

Observator fin al mediului s-a dovedit de această dată șeful de atelaj **GHEORGHE BĂLICI**, care a surprins esența datului cu oiștea în gardul celest:

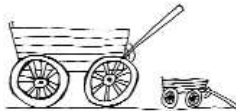
MOTIVARE

*Boii, stirpea lor caducă,
Au rămas ca-n antiteze:
Unii ca să mai lucreze,
Alții ca să ne conducă!...*

Am căutat apoi cu ocheanul ăla mare pe cer și, ce să vezi, puzderie de constelații de epigrame bune. Vizibile pe radar au mai rămas:

* * *

*Misterul, după cum le-a pus,
Îl știe Dumnezeu cel sfânt;
Și Calea Laptelui e sus
Iar vaca zburdă pe pământ.*
Ioan Lazăr

PRECIZARE

*Domnul boii i-a lăsat
Nu ca slugi, ci ca stăpâni,
Deputați și la Senat,
Să-i conducă pe români.*
Ștefan Al.-Sașa

„ASTRONOMICĂ“ (în memoriam)

*De felul lui cam pișicher,
E. Tarlapan s-a dat prea „mare“
Și Domnul l-a poftit în Cer
Să îi răspundă la-ntrebare!*
Ioan Prodan

* * *

*Mulți astăzi cam uită de plug
Dar cum să le dai crezământ:
De n-ar fi și boi pe pământ
Cam cine-ar mai trage la jug!?*
Eugen Deutsch

ARC PESTE TIMP

*Ilustrând anticipat,
Parlamentul de la noi,
Grigorescu a pictat,
Renumitul „Car cu boi“ ...*
Eugen Ilișiu

DIN PĂCATE

*Prea Sfinte, chiar de ți-am greșit
Și ne-ai trimis pedepse varii,
Cu boii ne-am obișnuit...
Dar ce ne facem cu măgarii?*
Nae Bunduri

TERESTRĂ

*Pământul românesc e sfânt,
Cam sărăcuț la trai nivelul;
Ne tragem carul cu avânt
Și-n frunte ne votăm șeptelul !*
Viorica Găinariu-Tazlău

EXPLICAȚIE

*Ce s-a-ntâmpat, nu-i un mister,
O pot vedea acum și chiorii:
Dac-ar fi pus și boii-n cer,
Nu ne-ajungeau conducătorii...*
Florina Dinescu Dinu

MODERNIZARE

*„Carul mic“ și „Carul mare“
Nu sunt trase-acum de boi,
Căci în vremurile noi
Folosim auto-care.*
Mircea Micle

GRIGORESIANĂ

*Schengenul ceresc e pentru noi,
Pe Pământ e sigilat hotarul,
La muzeu avem un „Car cu boi“
Și la guvernare boi cu carul.*
Valentin David

Continuare în pag.24

ANIVERSĂRI

UNUI DERMATOLOG

*Dacă bietul pacient
E la tine-n tratament,
Poți de două ori să-i spui
Că e vai de pielea lui.*

GRIGORE LUPESCU – 85 ANI

FEMEIA

*O viață ea mi-a dat flori,
Eu Luna-n schimb i-am dat-o-n dar,
Acuma, ca pensionar,
Îi dau... doar flori.*

ȘTEFAN VIȘAN – 80 ANI

VIAȚĂ DE PESCAR

*Ca să-și mai aline viața lui cea grea,
Pescuia doar ziua, iară noaptea bea.
De când draga-i soață l-a admonestat,
El programul zilnic și l-a inversat!*

TEODOR POPOVICI – 75 ANI

BANCA MONDIALĂ

*Fiind problema noastră sumbră
Și apelând la ajutoare,
Ne-a scos din conul cel de umbră,
Dar ne-a lăsat cu... „ochii-n soare“!*

IOAN V. MAFTEI – 75 ANI

INTEGRARE

*Ne-am integrat în toate cele
Cu droguri, proxeneți, lichele,
Autohtonă – a mai rămas
Coliva de la parastas.*

ARCADIE CHIRȘBAUM – 75 ANI

*Le spunem
La mulți ani,
de Ziua lor!...*

MAREA...

*Oaza mea de sănătate,
Cuibușor de nebunii,
Unde dau femei pe spate...
Cu diverse alifii.*

VASILE MANOLE – 75 ANI

CĂLDURĂ MARE

*În vremea asta, tipic infernală,
Când de căldură simt că m-am topit
L-apreciez în mod deosebit
Pe cel ce mă primește cu răceală!*

LUCHI TENENHAUS – 70 ANI

CONTRADICȚIE

*Unul strigă-n gura mare:
„Vrem corupții la-nchisoare“.
Altul urlă precum fiara:
„Cine mai conduce țara?“*

GHEORGHE I. GHEORGHE – 70 ANI

ÎN NOAPTEA DE AJUN

*Noaptea, pe la cântători,
Când e cerul ca sineala,
Au trecut colindători
Și mi-au luat agoniseala.*

GEORGE CEAUȘU – 65 ANI

ÎNTRE PĂMÎNT ȘI CER

*Se spune tot mai des, pe-oriunde,
Că viitorul sună bine
Dar – din păcate pentru mine –
Eu nu o să mai pot răspunde...*

ȘTEFAN-CORNEL RODEAN – 65 ANI

COLAC PESTE PUPĂZĂ

*Sigură nu sunt doar eu,
Toți văzut-au cu mirare:
Pupăza e la Vișeu
Iar colacu-n Baia Mare!*

**VIORICA GĂINARIU – ...face
zama bună!**

Cenaclul**„HOHOTE“
al umoriștilor gorjeni**

În septembrie 1995, Alexandru Doru Șerban a luat inițiativa organizării umorului gorjean, înființând **Societatea Umoriștilor Gorjeni „Adrian Becherete“ (S.U.G.)**, care ar fi trebuit să reunească mai multe cenacluri ce urmau să ia naștere. Din păcate ideea sa a rămas în fază de proiect, până la urmă înființându-se doar **Cenaclul HOHOTE**, la Târgu-Jiu, în martie 2000, cenaclu condus la început de comandorul Ioan Popescu-Chebacea, apoi de către artileristul Grigore Marian Dobreanu, așa că... „*Armata e cu noi!*“ Un alt specific al activității umoriștilor gorjeni este faptul că încă din septembrie 1995 au avut și o revistă de gen, intitulată „*Hohote*“ (director Al. Doru Șerban, redactor-șef Nelu Vasile). În timp au apărut și alte publicații gorjene de umor: „*Ocheade*“ (fondator Grigore Haidău), „*Foaia de tot răsău*“, „*Pannururu*“ (din 2001, fondatori Marian Dobreanu, Valentin Groza, Florian Saioc), „*Jurnal de piftii*“ (din 2010, anual, Marian Dobreanu), „*Bolta verde*“ (ocazională, fondator Nicolae Brelea), „*Turburele*“ (2010 și în prezent, trimestrială, Nelu Vasile), „*Ceașca de cafea*“ (lunară, include epigramă, fondator George Drăghescu, colaborator Marian Dobreanu).

Activitatea **S.U.G. „Adrian Becherete“** (după moartea fondatorului său comanda a fost preluată de Nicolae Brelea) și a **Cenaclului HOHOTE** sunt prezentate în lucrările elaborate de **Alexandru Doru Șerban** – „*Istoricul epigramei gorjene*“ (ediția I – 1997, ediția a II-a – 2002) și **Grigore Marian Dobreanu** – „*Epigramele gorjenilor de ieri și de azi*“ (2013) și „*Gorjul umoristic*“ (2013). Nelu Vasile a colaborat la apariția a trei antologii de epigramă: „*Antologie de umor rural*“, „*Antologie de umor electoral politicOS*“ (ambele cu Emil Ianuș) și „*Ingineri epigramiști*“ (cu ex-gorjeanul Viorel Martin). Tot lui îi datorăm în bună parte „*Anuarul 2010 al epigramiștilor români*“.

Publicistica se pare că este punctul forte al epigramiștilor gorjeni: Grig. M. Dobreanu a îngrijit ani de zile pagini de umor în câteva publicații gorjene, Nelu Pochea o pagină săptămânală, Geo Filiș publică poezie umoristică în „*Gorjeanul*“ și este colaborator al Radio „*Oltenia*“ Craiova, iar dacă vorbim despre Nelu Vasile, trebuie evidențiată activitatea publicistică de excepție a acestuia din ultimii ani: revista trimestrială „*Turburele*“, realizată pe spezele; câte doi epigramiști prezentați lunar în revista „*Constelații diamantine*“; apariția trimestrială în revista bărlădeană de rebus „*Labirint*“ a unui epigramist trecut în eternitate (scurtă prezentare și 24 de epigrame); apariție la fiecare două luni a unei pagini în revista „*Viața noastră*“ a C.A.R.P. Bârlad; pagini sub genericul „*Aniversări*“ în revista „*Lumea epigramei*“; de curând, careuri rebus în care sunt inserate pe manșetă epigrame, în revistele „*Lumea epigramei*“ și „*Epigrama de Strehaia*“.

Grigore Marian Dobreanu

Iată și câteva dintre creațiile epigramiștilor gorjeni, în selecția lui Marinică Dobreanu:

O PĂRERE

În lumea asta trecătoare
În care meritele zac,
De nu ești vie roditoare,
Nu da prilej să fii... aracă!

Nicolae BRELEA

INVIDIE

Sicilienii plâng de ciudă
Că le stricarăm jucăria,
În veci nu vor să mai audă
De Mafia din... România.

Dan-Stelian BURA

CLUBUL CLUBURILOR

CREȘTINISM ORIGINAL

Creștin fiind și calculat,
Iubesc pe cel apropiat,
Dar simt ființa-mi invadată
De dorul de-o... apropiată!

Gioni BUTULESCU

HOTĂRÂRE CRUCIALĂ

M-am jurat că n-oi mai bea,
Măi nevastă, să te bucuri!
Nu mai pun pe limba mea:
Apă, ceai, sifon sau sucuri!...

Nelu POCHEA

ÎNTRE PLUS ȘI MINUS

Cum toate poftele s-au dus,
Doar de religie-s scindat:
Sunt ortodox – din brâu în sus;
Din brâu în jos – sunt reformat.

Grig. M. DOBREANU

**EVOLUȚIA
POLITICIANULUI**

Copil fiind, lectura principală
Era, „Frumoasa adormită“,
Acum, și fără de sfială,
Citește zilnic: „ador... mită“!

Gabi ROȘIANU

NEDUMERIREA PICTORULUI

S-a tot întrebat, discret,
Dar uimit peste măsură:
„Cum de i-am făcut portret
Când era... caricatură?“

Nicolae DRAGOȘ

ALEGERE

De când cu democrația,
De când cu privatizarea,
Unii au ales hoția,
Alții guvernarea.

Florian SAIOC

SELECȚIE NATURALĂ

Pe acest năprasnic ger,
Subțind a vieții listă,
Vietăți, atâtea, pier,
Dar destui microbi rezistă!

Gheorghe FILIȘ

DOR DE BRÂNCUȘI

Avem în piatră un sărut,
Avem coloană,-avem și masă,
Dar n-avem clipa ce-a durut,
Când nu a fost primit acasă.

Victoria SAIOC

**UNUI TURNĂTOR
AJUNS DEMNITAR**

O viață-ntreagă s-a luptat
Să-și etaleze harul.
Ar fi avut C.V. curat...
Dar i-au găsit dosarul!

Valentin GROZA

DUNĂRE DACĂ N-AVEAM

Nicio umbră de-ndoială
N-am avut de când mă știu,
Că prin Dunărea regală
Curge-o țără și de Jiu!

Grigore TUNȘANU

ERORI

Doctor bun sau doctor rău,
Are cimitirul său;
Ăstora de modă nouă
Nu le sunt de-ajuns nici două!

Cornel MUNTEANU

MOTIVAȚIE

Când în Gorj m-am însurat,
Am dat ghes plăcerii,
Că aici m-a fascinat
Peștera Muierii.

Nelu VASILE

Cenaclul

„HOHOTE“
al umoriștilor gorjeni

MAEȘTRII

La centenarul nașterii lui GABRIEL ȚEPELEA

Gabriel Țepelea – epigramistul
și maestrul meu în ale scrisului

George CORBU

Evocarea acestei personalități de anvergură a științei și culturii noastre, de care am fost legat mai bine de cinci decenii, se înscrie în fluxul și refluxul unei memorii afective în care a fost fixat pentru totdeauna. De aceea, în prezentarea, fie ea și succintă, a cărțurii (ziarist, poet, memorialist, eseist, nuvelist, filolog, lingvist și epigramist), dar și a omului politic, mă voi limita la numai două aspecte.

Primul aspect: aflat în posesia majorității operelor sale, toate primite cu dedicații, am fost tentat să acord un spațiu larg comentării mesajelor încorporate în aceste înscrisuri personalizate, întrucât ele conțin date de istorie literară, având o semnificație certă în plan cognitiv, etic și, adesea, estetic, nu de puține ori răzbătând trauma nevindecată trăită de omul excepțional pe care-l sărbătorim astăzi în absență, condamnat la detenție politică timp de 6 ani „petrecuți“ la Jilava, Canal, Aiud și Oradea.

Precizez că din cele 35 de cărți dăruite de autor, la mai mult de jumătate din acestea le-am fost cronicar-recenzent, fapt consemnat și de autor într-una dintre dedicații. Însulate, paginile acestea ar forma o carte; de altfel, maestrul însuși, la împlinirea vârstei de 80 de ani (2006), m-a sfătuit să le încredințez tiparului, sub forma unui op aniversar, domnia sa urmând să angajeze o editură din provincie în acest scop. N-a fost să fie!

Surprinde în aceste dedicații de pe cărți tonul prietenesc, expresie a unei afecțiuni constante și profunde. Înainte de a spicui din câteva din ele, să mi se îngăduie să spun că în toți acești ani convorbirile telefonice și corespondența schimbată au constituit mijlocul de menținere a celei mai strânse legături, a unei comunicări continue, a transmiterii de felicitări cu ocazia zilelor de naștere sau onomastice, a marcării vacanțelor și/sau a concediilor. Iată, spre exemplificare, ultima felicitare, rămasă fără răspuns, trimisă pentru ziua sa de naștere, 6 februarie 2012, la împlinirea vârstei de 96 de ani, când maestrul era deja bolnav: „*Vă urez, de sub nămeți,/ Nu una, ci șapte vieți!/ Vă dea Domnul ce doriți/ Și-ntru mulți ani să trăiți!/ Cum îmi sunteți drag și far,/ Ne vedem la Centenar!*“.

Și din nou, n-a fost să fie! Peste două luni, savantul avea să părăsească definitiv această lume. Ferparul publicat a fost dublu: unul, în numele Uniunii Epigramiștilor din România (U.E.R.), amplu, exhaustiv aproape, domnia sa fiind membru de onoare al acestei organizații de scriitori, celălalt, în nume personal, condensând întreaga durere încercată în acele momente. Ambele ferpare au apărut în ziarul ROMÂNIA LIBERĂ din 17 aprilie 2012, nr. 6589.

De-a lungul anilor, am participat și am luat cuvântul, la îndemnul său, la lansarea unora dintre cărțile pe care le publica cu oarecare frecvență. După ce n-a mai fost, la despărțirea ultimă, am rostit, cu consimțământul familiei, un îndurerat cuvânt în biserica parohiei „Așezămintele Udricani“, în ziua de 14 aprilie 2012, alături de acad. Gheorghe Chivu, fostul prim-ministru Victor Ciorbea și fostul director general al Radiodifuziunii Române, Dragoș Șeuleanu. La comemorarea a 40 de zile de la deces, revista CULTURA mi-a găzduit medalionul „*Portret de cărturar: Gabriel Țepelea*“ (Anul VII, Nr. 20 (375), joi, 24 mai 2012, p. 5).

Și acum permiteți-mi să reproduc cinci, numai, dintre dedicațiile ce mi-au fost oferite de maestrul:

„*Poetului, epigramistului și istoricului literar George Corbu, care m-a ajutat să trec prin vămi incredibile, văslind prin strămtorile M.E.I. Cu vechea afecțiune, Gabriel Țepelea, București, 26 aprilie 1989*“ (pe volumul „*OPȚIUNI ȘI RETROSPECTIVE*“, Editura Eminescu, 1989).

MAEȘTRII

„Scriitorului, bibliofilului și prietenului de peste trei decenii George Corbu, această ediție a unor poeme pe care aş fi preferat să nu fiu destinat a le scrie. București, 12.XI.1992, Gabriel Țepelea“ (pe volumul „REMEMORĂRI DE ISTORIE LITERARĂ, LITERATURĂ ȘI CULTURĂ NAȚIONALĂ“, Editura Didactică și Pedagogică S.A., București, 1994).

Pe încă un exemplar al aceleiași lucrări: „Pentru George Corbu care, tânăr confrate și referent în *Min(isterul) Învățământului*, s-a apropiat de mine, fost pușcăriaș și proaspăt „eliberat din funcție“ (profesor) pentru a rămâne aproape până azi. Epigramistului i se cuvine o odă. Spre neuitare, București, 9 mai 1966, Gabriel Țepelea“.

„Pentru George Corbu, în amintirea numeroaselor întâlniri, conversații, planuri și speranțe – cu prietenia memorialistului de astăzi și a petiționarului de ieri la onor *min(ister)* al învățământului, unde oficia un scriitor și om de largă deschidere. 31 martie 1997, Gabriel Țepelea“ (pe vol. „ÎNSEMNĂRI DE TAINĂ“, Editura Fundației Culturale Române, 1997).

Al doilea aspect la care vreau să mă refer: ceea ce ne-a apropiat, de la început, a fost epigrama. Gabriel Țepelea a debutat editorial la vârsta de 21 de ani, în 1937, cu volumul de catrene intitulat „INSTANTANEE“. În 1996, la vârsta de 90 de ani, și-a adunat la un loc „CÂNTECELE DE GALERĂ“ – poemele compuse în anii de detenție – și epigramele, reunind, deloc întâmplător, cele două expresii sau atitudini omenești fundamentale – râsul și plânsul. Nu voi insista asupra poemelor, menționând că ele s-au bucurat de atenția unor antologatori prestigioși, care le-au transpus în limbi de mare circulație, între care limba franceză. Doi dintre acești reputați traducători se cuvin amintiți: George Astaloș, autorul volumului „*DERRIÈRE LES BARREAUX. Anthologie de poésie des prisonniers politiques roumains. Editions Casa Radio, Bucarest, 2003; préface par Gabriel Țepelea*“. Lucrarea nu prezintă și originalele poemelor reținute, selectate și traduse de autor. A doua antologie – de astă dată bilingvă – constă în selecția și traducerea în limba franceză a două dintre creațiile lui Gabriel Țepelea și este datorată Paulei Romanescu („*OÙ SONT-ILS CEUX QUI N'EXISTENT PLUS? – Unde sunt cei ce nu mai sunt? – anthologie de poésie des prisons / antologie de poezie din închisori*“. Editura Betta, București, 2012).

Cât despre epigramistul Gabriel Țepelea, față de datele pe care le-am prezentat cu alte prilejuri, țin să fac unele precizări de istorie literară. Astfel, există câteva coincidențe tulburătoare între destinul literar al lui Ion Ionescu-Quintus (1875–1933), epigramistul clasic binecunoscut, părintele lui Mircea Ionescu-Quintus, și Gabriel Țepelea (1916–2012). Ambii au debutat cu câte un volum de epigrame (Gabriel Țepelea cu placheta „INSTANTANEE“ (1937), la 21 de ani, precum am mai spus, iar Ion Ionescu-Quintus cu volumul „EPIGRAMME“ (1896), tot la 21 de ani). Ambii sunt considerați epigramaști clasici și ambii au fost oameni politici consecvenți: unul țărănist – Gabriel Țepelea, celălalt liberal – Ion Ionescu-Quintus.

Între Gabriel Țepelea și contemporanul său Mircea Ionescu-Quintus, omul politic liberal de astăzi, există, de asemenea, o asemănare, de alt ordin însă – ei făcând parte din partide politice diferite. Aceasta a constat în faptul că amândoi s-au bucurat de longevitate. Deosebirea dintre cei doi? Pe când Gabriel Țepelea ne-a părăsit acum patru ani, înainte de centenarul nașterii, Mircea Ionescu-Quintus se îndreaptă, sigur, spre el. Dacă centenarul lui Gabriel Țepelea îl întâmpinăm în absența acestuia, sperăm din toată inima ca pe cel al venerabilului Mircea Ionescu-Quintus să-l sărbătorim împreună cu domnia sa care, în afara multelor demnități la care a fost chemat, o exercită și pe aceea de Președinte de Onoare al Uniunii Epigramaștilor din România, de mai bine de un deceniu.

Aportul său la mișcarea epigramatică din zilele noastre înscrie și alte momente semnificative. Le vom consemna în continuare:

1. Făcând parte din colegiul redacțional al revistei de cultură „ARGEȘ“, apărută la Pitești, în iunie 1966, Gabriel Țepelea a instituit o rubrică permanentă consacrată epigramei, unde au publicat cei mai importanți epigramaști ai momentului. Cu unul dintre aceștia, N. Crevedia, a avut chiar următorul schimb de catrene publicat în coloanele revistei

Alesii noștri...

DORINȚĂ PENTRU 2016

*Dorim partidelor prezente,
Ce nu mai sunt deloc crezute,
Să fie-atât de transparente,
Cât să se facă nevăzute!*

Mircea Ciugudean

NELĂMURIRE FĂRĂ SFÂRȘIT

*După cum ne-au tot promis,
Toate s-or schimba în bine,
Doar atâta au omis:
Precizarea... pentru cine?*

Viorica Găinariu-Tazlău

BREXIT

*Dau unii curs părerii
Că dâșii n-au ieșit,
Ci doar și-au izgonit
(În UE!) partenerii.*

Eugen Deutsch

ÎN PRAG DE TOAMNĂ

*Parlamentarii cu prestanță
De-o vreme sunt pe „metereze“,
Căci au venit toți din vacanță
Cu gând să se... deconecteze.*

Vasile Larco

PROTEST ANTI-DNA

*Eu sunt un sărăntoc sadea,
Și tare nu îmi place mie,
Ca să hrănesc, din leafa mea,
Milionari... la pușcărie.*

Eugen Ilișiu

DESCIFRARE

*Un om politic tacticos,
Mai treaz ca uliul la pândă,
Va fi mereu politicos,
Cât va avea ceva să-ți vândă!...*

Gheorghe Bâlici

CANDIDAȚII

LA POSTUL DE PRIMAR

*De pe lista care mi s-a dat,
Nume cunoscute, sau obscure,
L-am ales pe cel mai limitat,
Socotind că nu va ști să fure...*

Ioan Toderașcu

ALIANȚELE ELECTORALE

*Urmând mai vechile uzanțe,
Când vin alegerile-n goană,
Au loc schimbări de alianțe,
Ca-n mariajul lui Prigoană.*

Gheorghe Băisan

PIERSIC, IOHANNIS & ROMÂNII

*Viața se-nrăutățește
Și răbdării-i punem cruce
Când Florin ne povestește
Și Iohannis ne traduce.*

Ionel Iacob-Bencei

Parlamentul României

*Ai putea să-l înțelegi
Doar prin prisma acțiunii:
Căci elaborează legi
Împotriva națiunii.*

Corneliu Zeana

CONCURS

**REZULTATELE CONCURSULUI
PE RIME DATE**

(Rimele: delator, plată)

Recoltă bunicică de denun..., pardon, epigrame.
Dar, după ce am băut un bidon de apă foarte plată,
am descoperit un câștigător-surpriză în persoana
d-lui **IOAN LAZAR**:

* * *

*Se vaită azi un delator:
„M-au șantajat, și nu o dată,
De-aceea am cedat ușor
La ordinele lor... de plată.“*

În zona vecină liderului, mai mulți
dela..., ptiu, drace!, autori:

POPĂ RECICLAT

Postura de mediator
Spre Rai nu-l prinde, că-i cu plată,
Dar funcția de delator
Vă jur că-i vine ca turnată.
Gheorghe Șchiop

CONDIȚIE SINE QUA NON

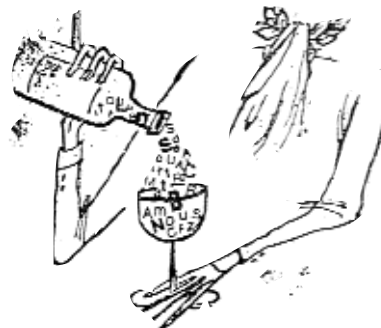
Orișicare delator
Stă să „toarne“ de îndată
Ce găsește-un „furnizor“
...Bun de plată.
Ionel Iacob-Bencei

CAMELEONUL POLITIC

Nu mai e informator,
Astăzi este delator,
Transformarea-i motivată:
Alte vremuri, altă plată.
Vasile Larco

DORINȚĂ

Și mita ce se dă, ingrata,
Și leafa ce o ia poporul
Mă rog să-ntreacă-odată plata
Ce o ridică delatorul!...
Gheorghe Bâlici

CONFESIUNEA UNEI SOȚII

E soțul meu un delator
Dar a cerut o mare plată
Să nu le spună tuturor
Cam cum arăt când nu-s machiată.
Dan Căpruciu

CAPRICIU

Eu nu suport un delator
Lipsit de vervă și umor,
Așa e firea mea, ciudată:
Nu-mi place pâra, când e plată.
Ion Diviza

MARTOR MINCINOS

În al instanțelor decor,
Cu-o mărturie aranjată,
Ajungi ușor un delator
Atunci când mai primești și plată.
Elena Mândru

EPITAF

Zace-aici un delator,
Ce-a pârât pe lumea toată;
Ar pârî și-acum, de zor,
Dacă-ar fi, la fel, cu plată...
Ioan Toderașcu

ÎN SPRIJINUL JUSTIȚIEI

Că-i deputat ori senator
Corupt și prins, de-i delator,
Va fi eliberat pe dată,
Cu mulțumiri, urări și plată!
Petru-Ioan Gârda

Și-altă dată, și-altă dată, / Va să
zică-n viitor, / Or s-o facă și mai (p)lată
/ De-i pârăște-un delator: Sever Purcia,
Eugen Deutsch, Valentin David, Cătă-
lina Orșivschi.

EVENIMENT

Poarta de su' Feleac**Cronica Festivalului „Eterna epigramă“, Cluj-Napoca 2016****A consemnat DAN NOREA**

În 24–26 iunie 2016 a avut loc la Cluj-Napoca ediția a XXVII-a a Festivalului Național „Eterna epigramă“, în organizarea Casei de Cultură a Municipiului Cluj-Napoca, a Uniunii Epigramiștilor din România și a Asociației Epigramiștilor Clujeni „Satiricon“.

Primirea invitațiilor a avut loc la Hotelul Delaf, devenit deja tradițional. A fost o primire rece, mai exact cu bere rece, lucru cât se poate de apreciat pe o asemenea caniculă.

Primul punct s-a desfășurat vineri după amiază în sala polivalentă a hotelului – sală de conferințe, sală de mese, sală de spectacol. A fost lansat volumul „*INTERFERENȚE EPIGRAMATICE*“, o culegere de epigrame traduse, realizată de Petre Cioclu din Israel. De remarcat energia domnului Petre Cioclu care, la cei 88 ani ai săi, este cât se poate de prolific, venind la Cluj de fiecare dată în ultimii trei ani cu o culegere nouă. Domnul George Corbu a prezentat autorul și volumul, vorbind pe larg despre istoria traducerilor de epigrame în și din limba română.

Voci din public au completat subiectul, înviorând atmosfera:

Previziune – Petru-Ioan Gârda

*Maestru-i CIOCLU, ca atare,
În seria ce-adună vrafuri,
Antologia următoare
Va fi, normal, de epitafuri.*

Critică – Ion Diviza

*E volumul slab, de bună seamă,
Nu doare deloc să-l iau în mână:
Nu găsești tradusă-o epigramă
Din moldovenească în română.*

A urmat Laurențiu Ghiță, care a povestit pe scurt despre vizita în Israel, realizată împreună cu Costel Pătrășcan, la invitația ICR Tel Aviv. Compatrioții noștri de aici au făcut o impresie cât se poate de bună compatrioților noștri de acolo, măsurată în răsete / secundă. Și asta într-o țară al cărui popor e renumit pentru umorul său. A terminat cu un catren adresat la Tel Aviv domnului Cioclu. *Paradoxal, printre perdașuri / Citite pentru spectatori, / Ne face Cioclu epitafuri. / Păi, ce să facă? Ghicitori?*

Sâmbăta a început cu fotografia de grup, în fața hotelului. După care am mers la Biblioteca Județeană, unde am admirat cu toții un stand bogat, plin cu o mulțime de trofee câștigate de-a lungul anilor de Cornel Udrea. Expoziția a fost organizată de un fan, Ghiță Căpușan, un adevărat promotor al culturii în Cluj-Napoca.

Același Ghiță Căpușan a fost gazda următorului obiectiv din program, Muzeul Etnografic *Poarta de su' Feleac*. Gazdele ospitaliere ne-au demonstrat pe viu că etnografie nu înseamnă doar obiecte expuse, ci și tradiții populare. Drept care am fost îmbiați la mese încărcate cu platouri ardelenesti, udate de palincă și urmate de cafele. Dar ceea ce ne-a fixat definitiv în memorie *Poarta de su' Feleac* a fost un grup cu două busturi din bronz, instalate în vârful deal – Cornel Udrea și Florin Piersic.

Poza de su' Feleac

EVENIMENT

Impresia puternică lăsată de gazde s-a materializat în epigrame, citite la gala de după amiază.

Lui Ghiță Căpușan – GAVRIL NECIU

*Tare mult s-a bucurat
Azi, când bunul Dumnezeu,
La ce are, i-a mai dat
Multe piese de muzeu.*

La sosirea epigrafiștilor la Poarta

de su' Feleac – PETRU-IOAN GÂRDA

*Mă-ntreb, pierzându-mi din elan,
Ce simte domnul Căpușan
Văzând la POARTA lui, la ușe,
Aproape-o sută de căpușe!*

Lui Florin Piersic – EUGEN ALBU

*Pe bustul tău, de-acum vor fi
Mai multe păsări ca-n copaci,
Cu care sigur vei vorbi,
Că nici ca bust nu poți să taci!*

Spectacolul de gală a avut loc la Casa Municipală de Cultură (Casa de Cultură a Studenților). Lucrările au fost deschise de Cornel Udrea care, printre altele, a propus organizarea în orașele mici a unor festivaluri de umor itinerante, la care să participe și epigrafiștii, cu schimburi.

În continuare, domnul Eugen Albu a acordat diplome câștigătorilor concursului județean de epigramă:

Premiul III: Dan Breharu, Dej;

Premiul II: Toma T. Mugea, Cluj-Napoca;

Premiul I: Ileana-Voichița Vereș, Cluj-Napoca.

Momentele următoare au fost dedicate celor doi mari dispăruți în ultima vreme, Eugen Pop (8.11.2015) și Efim Tarlapan (8.12.2015). Au vorbit Eugen Udrea, Laurențiu Bădicioiu (care a adus trofeul acordat la Mizil), Silvia Popescu. Văduva lui Efim Tarlapan, doamna Zina Cenușă, a povestit că acesta a lăsat în „sertar“ (asta însemnând pe un stick) manuscrisul unei antologii de epigrame de la Nicolae Olahus până astăzi, „*Epigramiada*“, ce urmează să apară.

A urmat recitalul epigrafiștilor clujeni, care mi se pare mai lung de la an la an. Este urmarea politicii de completare a „cadrelor“ în Cenaclul „Satiricon“.

În fața publicului au apărut Ion Diviza și Petru-Ioan Gârda, care au susținut un duel spumos, citind fragmente din volumul lor proaspăt apărut „*Luați-l de pe mine că-l... UMOR!*“. Cartea conține trei dueluri epigramatice apărute integral pe agonia.ro.

Premiile au fost anunțate de Eugen Albu și acordate de Gavril Moisa.

Premiul III – VALI SLAVU, Aninoasa
Răsfoind albumul de la nuntă...

*Din toți acei ce curte i-au făcut,
Compară ce-a ales și ce-a avut,
Iar, astăzi, după ani, se-ntreabă-ades
Ce-o fi avut atunci când a ales?...*

Premiul II – GHEORGHE BÂLICI,
Chișinău

Electorală

*Te-ntrebi cu un anume rost,
Tot mai flămând și fără bani,
De ce să fii tot timpul prost?
Ți-ajunge-o dată-n patru ani!...*

Premiul I – NICUȘOR

CONSTANTINESCU, București

Avertisment pentru epigrafiști

*Când arestați veți fi, în viitor,
Să nu cumva să scriți cărți de umor,
Căci epigramele, nici la-nchisoare,
Nu-s socotite specii literare.*

Restul evidențiatilor:

– „Speranța pentru debut“ – **Elena Mândru**, Iași;

– Madrigal – **Lucian Perța**, Vișeu de Sus;

– Mențiune – **Vasile Til Blidaru**, Buzău;

– Mențiune – **Paul Curiman**, Brașov;

– Mențiune – **Alexandru Oltean**, Bistrița;

– Mențiune – **Laurențiu Ghiță**.

Punctul de atracție a fost, după părerea unanimă, recitalul lui Costel Pătrășcan, care a însoțit imaginile de pe ecran cu comentarii savuroase. Chiar dacă îl vezi a șaptea oară, tot izbucnești în râs.

Domnii George Corbu din partea UER și Eugen Albu din partea Cenaclului „Satiricon“ au acordat diplome de excelență și diplome aniversare.

Pentru agapa frățească ne-am întors la Hotelul Delaf. Două lucruri merită menționate. Mai întâi, un recital al lui Nicușor Constantinescu, parodii după George Petrone și George Topârceanu. L-am mai auzit dar, la fel ca la Costel Pătrășcan, mă impresionează de fiecare dată. Al doilea eveniment a fost un concurs pe rime date – *hotel / burtă*. Iată epigrama de pe locul I:

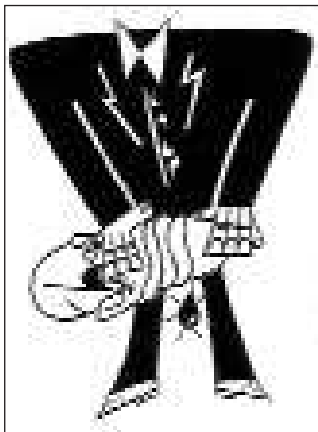
Schimbarea la față – NICHII URSEI

*Se vede în vacanța scurtă
Ce o petrecem la hotel,
Că Albu nu mai are burtă
Și nici umor de nici-un fel...*

Închei cu mulțumiri adresate gazdelor și cu felicitări pentru încă o ediție reușită!

– „Sp
Elena
– Madr
de Sus
– Menț
Buzău
– Mer
Brașov
– Menț

HOMO EPIGRAMATICUS

MÂNIA DE A FI ROMÂN

ACTUALILOR

Să creșteți, deseori am stat
La coadă, noaptea, de la trei,
Iar voi acum ne-ați onorat
Cu pensii... tot de-atâția lei.

Ștefan Vișan

POMANA (definiție)

Ca ritual stupid și desuet,
Oficiat sub măștile tristeții,
Pomana, pân' la urmă,-i un banchet
La încheierea cursurilor... vieții.

Gheorghe Șchiop

**APROPO DE „LEGEA ABUZULUI
ÎN SERVICIU”**

Grav, m-a întrebat ieri nenea
Cel lipsit de orice viciu:
La abuzul în serviciu
Poate-acum intra și lenea!?

Eugen Deutsch

CARTE DE VIZITĂ

– după noua hartă adm.-terit. –

Un român adevărat:
Laibăr, cioareci și opinci;
Tarabostes de Banat
Din Voievodatul 5.

Ionel Iacob-Bencei

PLAGIATORUL

Toată viața, evident,
Plagiază cu migală,
Numai lipsa de talent
Îi rămâne personală...

Maria Chirtoacă

LA LIMITĂ

Se zice că și de necaz
Românul face-adesea haz,
Dar azi sunt multe-atât de hâde
Încât nici că mai poate râde.

Nicolae Căruceru

VIS DE MĂRIRE

Badea Gheorghe din Poplaca,
Și-a vândut degrabă vaca,
Și bănușii de pe ea,
Vrea să-i ducă-n... Panama.

Eugen Ilișiu

ALESUL

Din ce-am avut mai potrivit,
Pe sas – mereu pe el stăpân,
Când l-am ales a fost cinstit,
Apoi a devenit... român!

Nae Bunduri

RITUALURI ÎMPĂRȚITE

Au popii mai puține daruri,
Enoriașii simt fiori
Căci tot mai multe „spovedanii”
Se fac la domnii procurori.

Dan Căpruciu

**ROMÂNUL ÎN CALEA
FURTUNILOR ISTORICE**

Cu spatele ca o nuia,
Spre turci și ruși se unduia,
Dar astăzi, dovedind mult zel,
Se înconvoaie spre Bruxelles.

Ion Micuț

MÂNIA DE A FI ROMÂN

DOLEANȚĂ PENTRU INSPIRAȚIE

Ca să-mi vină mai ușor,
Inspirația, când moare,
Vreau s-ajung răufăcător:
Toți scriu bine la răcoare.

Nicolae Peiu

INTELECTUAL ÎN ETATE

Se-ntreabă omul cel cu carte,
Gândind la soarta lui cea grea:
De este viață după moarte,
De ce nu e și pân' la ea?!...

Gheorghe Bălici

IMPAS

Eșecuri noi mi-au provocat mânia,
Sunt un ratat ce-și plânge impotența:
Nu pot fura un pai în România,
Atât de mare-i astăzi concurența!

Ion Diviza

LA SPOVEDANIE

Adunând păcate mult prea grele,
Ieri, s-a dus smerit la popă-acasă
Și s-a spovedit de toate cele,
Mai puțin de coana preoteasă!

Ioan Toderașcu

EXTAZ RELIGIOS

I-am zis nevastei că-s un sfânt
Și mi-a răspuns că recunoaște,
Adăugând cu mult avânt:
„Abia aștept să-ți vin la moaște“!

Petru-Ioan Gârda

VIITORUL ȚĂRII

Pentru țară, silitorul
Ce-i la școală premiant
Reprezintă viitorul...
Emigrant.

Ștefan-Cornel Rodean

TRIBALĂ

În echipa lor prea numeroasă
Parte n-au de nicio bucurie:
Numai doi au șapte ani de-acasă,
Toți ceilalți îi au de pușcărie.

Ioan Prodan

(NE)INVESTIȚII ȘCOLARE

Elevii-or învăța, chiar dacă plouă,
Din nou în școala veche, la șosea,
Doar că acum are-o poartă nouă,
Și mulți privesc nedumeriți la ea.

Vasile Larco

CONCLUZIE

După cum se plimbă-n voie
O mulțime de cretini,
Arca aia a lui Noe
A avut și clandestini.

Mihai Moleșag

HYDE PARK

DUEL...**REVISTEI EPIGRAMA**

O-ntrebare ce persistă
Pune la-ncercare jurii:
Ce s-ar publica-n revistă
De n-ar scrie N. Bunduri?

NICOLAE CĂRUCERU

Răspuns

*Nu c-am face noi pe durii,
Dar vom lămurim misteru':
Ce ne scrie N. Bunduri,
Nu găsim la Căruceru.*

LAURENȚIU GHIȚĂ

„VAPORENII“ NOȘTRI

Ca să încheiem disputa,
Îmi încerc și eu umorul:
Ceaușescu – „dus cu pluta“
Și Băsescu – cu vaporul.

I. I. BENCEI

Răspuns

*Nu e disputa încheiată
Și eu la asta, zău, dau tonul,
Că e, mai nou, Iohannis, iată,
Care-i tot dus... cu avionul.*

LAURENȚIU GHIȚĂ

REVISTEI SPINUL DIN BAIA MARE

Să-mi găsec la club, alinul,
Când am fost la o agapă,
Cumpărasem și eu, SPINUL...
Însă n-a fost prima țepă!

NAE BUNDURI

**„Zâmbete în prier“ – epigrame
la Vișeu de Sus**

Epigrame-așa... mai rar
Căci un cititor stingher
Le parcurge în „gustar“
Și zâmbește în „prier“.

NAE BUNDURI

„Cugetul“ de Craiova

Fiind epigramist mai șters
Și evitat în dese rânduri,
Din „Cuget“ am citit un vers
Și zău că am căzut pe gânduri!

NAE BUNDURI

„Umor șampanizat...“

de **PETRE CIOCLU**

Tot volumu-i decretat
Prin decizii – bunăoară
Ca „umor șampanizat“
Dar la gust... e apă chioară.

NAE BUNDURI

Lui VASILE VULPAȘU, la volumul

„Cu epigrama în ring“

Epigramistul Văsălie
E gospodar, de bună seamă:
Pe cinci hectare de hârtie
A semănat... o epigramă!

IONEL IACOB – BENCEI

Maestrului NICOLAE DRAGOȘ,

autorul cărții de epigrame:

„Cu ochii-n 4“

Cât despre ochi, un amănunt
Vi-l spun pe-un ton, precum la teatru:
E bine să-i lăsați cum sunt,
Și nu-i mai împărțiți la patru!

VASILE LARCO

Epigramistului LIVIU ZAMFIRESCU,

autorul volumului „Catrene

patogene“

Cum cinstit a scris un nene
Despre carte c-ar avea
Doar catrene patogene,
Eu nu m-am atins de ea.

IOAN FĂRCAȘ

Hai noroc și... sănătate!!!

CURAJ

Cum n-am vrut crezul să-mi complic,
Așa cum obiceiul cere,
M-am dus la medic fără plic...
I-am dat toți banii la vedere!

Ioan Prodan

DESCĂTUȘARE

Și când va fi de-ntâia zi
A pensiei să aibă parte,
Va-ntoarce spatele la fii...
Să-i ducă-n cârcă mai departe.

Gheorghe Șchiop

UȘURARE

Când șeful, într-un accident,
Părea lovit la cap un pic,
A fost investigat atent
...Și nu i s-a găsit nimic!

Nicolae Căruceru

PARADOX LA EPISCOPIE

Am aflat într-o clipită,
La „Agapa pastorală”,
Că răchia, chiar „sfințită”,
Este, totuși, naturală...

Ionel Iacob Bencei

BOALA ROMÂNULUI

Nu îi merge bine treaba
Ca șomer – că nu-i activ;
Toată ziua stă degeaba
Dar tușește... productiv.

Nae Bunduri

UNDE DUCE LĂCOMIA

Am devenit invidios
Și-o critică aş vrea să-i fac:
Nu-i ajungea că-i inimos,
Acuma e și cardiac.

Dan Căpruciu

BUMERANG

Dacă mita este mică
Se mai schimbă procedura,
Medicul, la o adică,
Cheamă el procuratura.

Vasile Manole

UNUI CHIRURG VESTIT

Un pacient atins de boală,
Când totul, parcă, îl durea,
Intrând la el cu mâna goală,
Era să plece fără ea!...

Gheorghe Bâlici

ÎNGRIJORARE

Bărbatul meu s-a învățat
Să-mi dea bătaie când e beat,
Dar astăzi nu a dat în mine;
Mă tem că nu se simte bine.

Petru-Ioan Gârda

BORȘUL DE PEȘTE, MAI NOU

Că nu e vechiul gust la pește,
Să nu vă prindă-n van mirarea,
Că electrodu-l frăgezește
Și din carbid își ia savoarea !

Gheorghe Băisan

APA

Nu mai e nici un secret,
Căci, sub mărcile străine,
Apa de la robinet
A ajuns în magazine!

Constantin Mîndruță

DE DRAGOSTE

Mai știi când te iubeam cu-nverșunare,
Nimic fiind să-mi stăvilească zelul
Și chiar atunci când te iubeam mai tare,
M-a apucat, al dracului, cârcelul!

Mihai Moleșag

LECTIA DE EPIGRAMĂ

EPIGRAMA – specie a genului liric

(Partea a III-a)

Dr. Elis RÂPEANU

Prin plurivalența ei de teme și tratare, **epigrama** poate fi considerată o sinteză a genurilor și speciilor consacrate sub semnul umorului și ale satiricului; totuși, ea **aparține în mod preponderent genului liric**.

În **umor**, persoana artistului însuși se pune în evidență cu tot ce are ea superficial și profund în egală măsură, comunicând, de fapt, valoarea spirituală a personalității lui. Umorul nu-și propune deci să lase un subiect să se dezvolte de la sine în conformitate cu natura sa, să se organizeze, să ia forma pe care o consideră potrivită; cum artistul însuși se introduce în subiectul său, sarcina constă, în principal, să respingă ceea ce tinde să pară valoare obiectivă și s-o tempereze prin puterea ideilor sale, prin strălucirea imaginației. Adevăratului umorist îi sunt proprii profunzimea și bogăția spiritului, pentru a scoate în evidență faptul că, într-adevăr, plin de expresie e numai ceea ce pare subiectiv și pentru a face să reiasă generalul (substanțialul) din însuși caracterul particular (accidental) al acestui subiectiv, din simplele lui nostimade.

În **satiră** se manifestă subiectul „împovărat cu opoziția pe care o face împotriva realității, el nu este decât subiectivitate pur abstractă, nemulțumită... În felul acesta, arta aduce cu sine acum, un spirit gânditor, un subiect sprijinit pe sine însuși ca subiect, posesor al unei științe și voințe abstracte a binelui și a virtuții, subiect în opoziție dușmănoasă față de corupția timpului său. Nerezolvarea acestei opoziții, dura dizarmonie în care rămâne interiorul și exteriorul constituie ceea ce este prozaic în acest raport al celor două laturi. Un spirit nobil, un suflet virtuos, căruia îi rămâne interzisă realizarea aspirațiilor conștiinței sale într-o lume a viciului și a prostiei, se întoarce cu indignare pasionată sau cu ironie fină și cu amărăciune rece împotriva existenței pe care o are în fața sa, este supărat sau își bate joc de lumea care contrazice direct ideea sa abstractă de virtute și de adevăr“ (Hegel).

Din caracterul epigramei, ca specie literară prin excelență satirică și umoristică, decurg alte întrebări, care pot constitui tot atâtea teme de cercetare, precum: Umorul presupune în mod obligatoriu răsul? O epigramă bună trebuie să provoace neapărat răsul? Care sunt aspectele pe care le îmbracă ironia – altă categorie a comicului în epigramă? Oferim, mai jos, câteva „puncte de plecare“ în acest demers.

În literatura noastră, **George Topîrceanu** a fost preocupat de teoria răsului și a umorului. Cunoștea în suficientă măsură limba franceză pentru a citi și a face notații în această limbă. Prin 1927–28 ține o conferință intitulată „Problema răsului și a umorului românesc“. Reproducerea unor fragmente din „*Le Rire*“ de Bergson demonstrează că autorul „*Baladelor vesele și triste*“ citise opera filozofului francez. Interesant este că **Topîrceanu** insistă pe ideea că între umor și răs există o relație strânsă: „Când zici despre un om – fie el scriitor, fie simplu cetățean – că are humor, toată lumea înțelege că acest om are darul de a face cu intenție, cu bună știință, pe semeni să râdă“ (Almanahul FLACĂRA, 1986, p.66).

Ioan Buduca afirmă că aceasta este limita de sus atinsă de **Topîrceanu**: „Astăzi nici un spirit cât de cât bine cultivat nu mai asociază umorul răsului. Umorul și-a câștigat independența spirituală. Nu mai este înțeles ca un mijloc prin care se produce răsul, ci ca o **atitudine intelectuală**. Nici măcar răsul nu mai e acceptat ca un efect al umorului. Spiritul modern face distincție între umor, ironie și răs, chiar dacă nu le poate defini“. Autorul articolului propune trei definiții: „**umorul** este o atitudine de superioritate a **subiectului** față

LECTIA DE EPIGRAMĂ

de obiectul vorbirii-scrierii; **ironia** este subminarea retorică ori existențială a oricărei superiorități (a **obiectului** și a **subiectului**) prezente în discurs ori în conștiință, iar **râsul** este un efect de surpriză pe care îl induce descoperirea spontană a superiorității **subiectului** față de alt subiect sau obiect (**Ioan Buduca**, „Umorul lui Topîrceanu și al nostru“, în Almanah FLACĂRA, 1986).

Între timp, poezia românească a trecut prin „etapa“ **Ion Barbu**, la care trăirea lirică e strâns legată, până la transpunere, cu jocul minții, al ideilor. **Tudor Vianu** subliniază concizia stilului barbian: „nu există un alt poet român care să spună mai mult în mai puține cuvinte“, lipsa poeziei lui fiind, de fapt, „lipsa prisosului (prolixului)“. Se înțelege că **lirismul modern e mai cerebral decât cel clasic**. Lirismul lui **Ion Barbu** se constituie exclusiv în plan cerebral, „trece la limita extremă a poeziei, în plan pur cerebral“. „Intellectualizarea lirismului său implică paradoxul *cogito, ergo sentio!*“ (**Pompiliu Constantinescu**, „Poeți români moderni“, Ed. Minerva, 1974, p113.).

Preocupările privind satira și-au făcut loc în revistele românești odată cu repunerea în drepturi a creației umoristico-satirice, la început mai timid, apoi cu mai mult curaj. În *GAZETA LITERARĂ*, nr. 39, din 9 decembrie 1953, poetul **Ștefan Iureș** publică articolul „*Omul care râde*“, în care consideră satiricul drept element care poate fuziona cu liricul, dar fără să fie liric. În *IAȘUL LITERAR* nr. 6, din iunie 1965, **E. N.** îl combate pe Ștefan Iureș în studiul „*Relația dintre liric și satiric*“. El acceptă că, implicit, în toate genurile literare, satiricul a ajuns să fie considerat ca gen aparte – **gen satiric**, dar acceptarea acestui „gen“ s-ar baza pe un amestec de elemente aparținând celorlalte genuri. Satiricul poate fi și epic sau dramatic, dacă sentimentul nu e exprimat direct, ci prin intermediul naturii unor situații sau al prezentării scenice a unor conflicte, din care personajele satirizate să se înfățișeze singure, obiectiv, în toată deformarea lor morală. Așadar, putem singuri trage concluzia că, așa cum liricul, epicul și dramaticul se întrepătrund întotdeauna în poezie, e greu să izolezi aspectul liric, epic sau dramatic al satirei, dar, cum predomină exprimarea deschisă a atitudinii artistului, **se poate considera că satiricul aparține liricului**, având, uneori, și elemente de epic și dramatic.

Elementele satirice se includ în lirică într-o măsură variabilă – de la blânda ironie (sau autoironie) și până la disprețul vehement care însoțește descrierea grotescă a obiectului satirei (...). Dar între acordurile lirice și satiră nu poate exista, în nici un caz, un zid chinezesc (...). Satira nu poate lipsi din liric. În fapt, ea e prezentă într-un număr mare dintre cele mai bune lucrări ale poezilor noștri, legându-se atât de intim cu fondul liric al acestor lucrări încât întregul – poezia – nici nu poate fi desfăcut în „elementele esențiale“. *Elementul satiric* nu e **strâns legat** cu liricul, ci e indus în *sfera liricului*. „**Satira**, ca specie literară, a fost totdeauna considerată ca specie lirică, în care poetul își exprimă nemijlocit sentimentele de dezgust, dispreț, indignare sau ură, (...) după cum **oda** este tot o specie lirică în care-și exprimă admirația (...) **Elementul satiric este deci un element liric**“.

Nota spirituală, satiricul, umoristicul constituie o emanție a inteligenței, dar și a afectivului, fiind în strânsă legătură cu participarea autorului la mesajul oferit: el condamnă, satirizează, disprețuiește, se revoltă etc., stârnind emoții adesea intense, ca admirația și lauda. Cerebralul și afectivul se îmbină în dozaje diferite, în funcție de har, temperament, cultură, grad de participare etc. Toate acestea se întâlnesc în sfera epigramei, a cărei notă specifică e umorul sau autoumorul ce-i conferă o spiritualitate specifică; cerebrală și afectivă în egală măsură, epigrama transmite ironia bazată pe disimulare, suprasolicitare, falsă seriozitate ironică, dar și atitudini mai directe ca disprețul, revolta, indignarea, desolidarizarea etc. Cititorul / ascultătorul este supus unui exercițiu de perspicacitate, el trebuie să decodeze – uneori răsturnând datele pe care, disimulând intenționat, i le oferă autorul – nu numai realitatea obiectivă, ci și atitudinea autorului, sentimentele lui față de cele comunicate. Aceasta presupune o colaborare permanentă a cititorului cu autorul, care transmite pasiunea pentru adevăr și frumusețe morală. Epigrama include o polemică, explicită sau

 EVENIMENT

Epigrama și „EPIGRAMA“ în Israel

Instantaneu din sală

La început a fost o discuție cu venerabilul nostru prieten, dl. Petre Cioclu, scriitorul stabilit în Israel. Despre epigramă, despre epigramașiți, despre cum să facem lumii cunoscută această pasiune a noastră și pe cei mai buni dintre mânuitorii celor patru versuri buclucașe. Apoi au fost admirabilele sale inițiative de editare a două antologii de epigramă românească: EPIGRAMA, PUNTE ÎNTRE ȚĂRI și UMOR ȘAMPANIZAT, DE EPIGRAMIȘTI FRAPAT, intercalate de articole, epigrame, idei prezentate în revista EPIGRAMA, prin care

dl. Cioclu dădea un formidabil exemplu de energie și de dedicație.

Apoi, printr-un mail, mă anunța că există în Israel o publicație în limba română la care dumnealui colaborează, care dorește o reîmprospătare a relației cu epigrama, cu epigrama din România în special și, pentru asta, s-a gândit la mine ca la persoana cea mai indicată să facă această legătură. Astfel, am intrat în corespondență cu Redactorul-Şef al GAZETEI ROMĂNEȘTI, dl. Dragoș Nelersa, cu care am convenit să continuăm prezentarea pe prima pagină a săptămânalului a unei epigrame, pe cea mai arzătoare temă actuală, dar și realizarea de medalioane în revistă a epigramaștilor români, astfel încât publicul vorbitor de limbă română să vadă „la lucru“ epigrama românească contemporană. Zis și făcut! Iar rezultatele nu au întârziat să apară. Redactorul-Şef, Dragoș Nelersa, ne-a comunicat că pagina de epigramă a devenit una din cele mai căutate în revistă, lumea așteptând cu nerăbdare următorul număr. După ce am cooptat și pe caricaturistul Costel Pătrășcan în această acțiune, laudele au crescut în intensitate și, logic, a apărut ideea unei întâlniri *face-to-face* cu publicul de acolo. Dragoș a lansat inițiativa, sprijinit de dl. Cioclu și de Institutul Cultural Român din Tel Aviv, care a pus la dispoziție sala pentru întâlnire și a girat instituțional acțiunea.

Și, astfel, iată-ne miercuri 8 iunie, pe aeroportul Ben Gurion cu bagaje pline de cărți, reviste și desene, așteptându-l pe Dragoș să ne ia cu mașina. A întârziat un pic, motivul fiind unul cât se poate de serios în această țară. Cu puțin timp în urmă, un dement a deschis focul într-un mall din Tel Aviv, ucigând câteva persoane. Chiar dacă astfel de evenimente se înscriu într-o neplăcută cotidianitate, nu poți să nu te cutremuri și să simți tensiunea prezentă la orice colț de stradă.

Am fost găzduiți acasă la d-na Ada Shaulov Enghelberg, o prolifică scriitoare atât în ebraică cât și în română, autoarea mai multor romane cu tentă psihologic-autobiografică, ultimul lansat cu câteva zile înainte, la București, la BOOKFEST, fericit prilej pentru mine de a fi cunoscut-o înainte de a decola spre Tel Aviv. Ada a fost o gazdă desăvârșită, principiul ei fiind: *mi casa, su casa*, dar și *mi piscina, su piscina*, chiar și la miez de noapte. Nu mai amintesc de dezmățul culinar cauzat de evenimente capitale în viața omului: breakfast, prânz, cină.

După instructajul de folosire a telecomenzilor la televizor, am semnat de luare la cunoștință și n-am dat drumul niciodată la TV. Orele erau prea înaintate, așa că, ... nani!

A doua zi, dimineață, Dragoș a venit să ne ia la o ședință pentru pregătirea evenimentului programat după amiaza. Ședința s-a desfășurat la o terasă pe plaja din Rishon Le Tzion, pe nisip. Discuțiile au fost atât de aprinse încât a trebuit să ne răcorim în apa Mediteranei de câteva ori. Asta pe exterior pentru că, pe interior, a lucrat berea israeliana Goldstar.

Totul a fost însă, foarte bine pus la punct, așa că, după un *lunch* marca Ada și un duș rapid, ne-am imbarcat spre Institutul Cultural Român din Tel Aviv. Pe drum, am făcut o escală la tipografia unde Dragoș și ceilalți organizatori au editat o mică broșură în care erau prezentați „eroii“ acestei întâlniri.

EVENIMENT

Un speech moderat, de gazdă primitoare, ținut de Dragoș Nelersa a deschis ostilitățile, apoi „bomba“ a fost detonată de umoristul Lică Bluthal care ne-a prezentat o înțepătură, creație proprie. Atât ne-a trebuit și, cât venerabilul umorist Petre Cioclu a explicat publicului cu ce se mănâncă epigrama, am conceput o replică mai lungă, dar care a lovit la fix.

DI. Cioclu a sărit imediat cu spada, șarjând cu o serie de epitafuri umoristice, dar a primit două replici pe măsură:

Lui Petre Cioclu

*N-am crezut c-o să se-ajungă
Să gravăm pe-al soartei soclu
Ce urări de viață lungă
Ne-adresează unul... Cioclu.*

Profitând că epigramiștii își lingeau rănilile, Costel Pătrășcan și-a prezentat supra-realista sa biografie ilustrată de caricaturi și comentarii absolut savuroase, stârnind hohote masive de râs, de se cutremura sala. Replica locală a venit prin cei doi caricaturişti prezenți la eveniment: **Andy Ceaușu și Eduard Mattes**, care și-au primit și ei, binemeritata porție de atac:

Lui Edu Mattes, care i-a făcut caricatura lui Costel Pătrășcan

*Din trei tușe de penel
Și-o țigară stinsă-n gură,
Te-ai uitat doar la Costel
Și-a ieșit caricatură.*

Lui Andy Ceaușu

*Admirând desene de Ceaușu
Și-ncercarea lui de poezie,
Zicem că e cam păcat de tușu'
Și-acuarela puse pe hârtie!*

Dar să știți că nu ne-am „contrat“ toată seara. Am găsit și timp pentru câteva reprize de recital de epigramă românească bună, trecând prin tot spectrul creatorilor, de la Păstorel, Clenciu și Quintus și, până la Bălăci, Diviza, Toderașcu, Larco etc, etc. Sala a vibrat, a gustat din plin, hohotele sincere și sănătoase fiind cea mai bună răsplată. Maestrul Petre Cioclu și-a lansat ultima sa carte: „INTERFERENȚE EPIGRAMATICE“, în avanpremieră prezentării de peste câteva săptămâni din țară, la festivalul ETERNA EPIGRAMĂ, de la Cluj-Napoca.

Cu greu am pus punct, sincer, mai mult obligați de necesitatea de a elibera sala pentru alt eveniment, pentru că lumea nu se dădea

dusă. Am împărțit reviste EPIGRAMA, atât numărul abia apărut cât și mai vechi, cărți de și despre epigramă, toată lumea a plecat cu câte ceva. Plus autografe.

Cu bucuria în suflet, am sărbătorit succesul la un restaurant în centrul Tel Aviv-ului, cu specific local, unde ne-am pierdut printre humuși, falafeluri și tahine.

Ei, și cu asta, partea oficială fiind încheiată, până la plecare ne-am lăsat purtați de prietenii noștri Ada, Andy și Edu prin cele mai frumoase și reprezentative locuri ale acestei frumoase țări: începând cu modernul Tel Aviv a cărui perlă, Yafo (sau Jaffa, pentru cei mai cunoscători ai poveștilor cruciadelor) ni s-a dăruit să o străbatem la picior și să-i cunoaștem fiecare pietricică mustind a istorie, continuând cu grotelile ireale și tunelul dinamitat de la Rosh Hanikra, granița încremenită cu Libanul, cu cetatea străveche și cu faimoșii zburători din Akko (Acra – altă cetate care a făcut cu ochiul cavalerilor cruciați). Aici, în timp ce admiram pe puștii care sar de pe stânci spre satisfacția turiștilor care „marchează“ imediat câțiva bănuți, la o bere pe o terasă, am avut surpriza să fim serviți de un chelner care semăna uluitor cu fostul președinte Băsescu, cel care ne-a fost repartizat imediat când ne-am declinat calitatea de români.

Periplul nostru a bifat și irealele grădini ale Baha'i-lor din Haifa, culminând cu vizitarea legendarului Ierusalim, cu Sfântul Mormânt și cu Zidul de Vest cu tot. Am rupt două perechi de opinci, am făcut bășici la picioare, dar nu era de ratat nimic. Și-apoi Andy și Edu și-au sacrificat ziua lor de sărbătoare ca să ne plimbe peste tot, să nu ne aventurăm prin zone unde am fi putut păți ceva, vremurile fiind destul de tulburi. Mulțumim, prieteni, și aici.

Și cam asta a fost. Am plâns și noi la meciul pierzător al României cu Franța, de la EURO, văzut acasă la Dragoș, alături de frumoasa sa familie, am savurat o narghilea și un meci văzut pe plajă, la una din nenumăratele terase (Germania-Ucraina, parcă. 2-0 pentru nemți). Una peste alta, a fost o experiență unică, o bună propagandă pentru umorul românesc, ceea ce au recunoscut toți cei prezenți, care ne-au „amenințat“ că în nici un caz nu va fi ultima experiență de acest tip. Să fim noi sănătoși și să mai avem resurse. Că altădată o s-o facem și mai lată. Sau măcar mai lungă!

Laurențiu GHIȚĂ,
Redactor-Șef EPIGRAMA

MEDALION

MIHAI ARSENI

Născut la 06.03.1940 în Ploiești, pensionar. Descoperit ca epigramist de Constantin Tudorache, în 2013.

Membru al cenaclurilor „Cincinat Pavelescu“ din București și „Ion Ionescu-Quintus“ din Ploiești. Jucător important de tenis de masă – locurile II–III la ultimele 6 ediții ale Campionatului Național de Veterani, categoria „70 plus“.

CRITICĂ ÎN PARTID

Ești un corupt, o secătură,
O bestie și un gunoi,
Un mizerabil, o scursură,
Dar te iubim, că ești... ca noi.

SEDUCTIE

O diavoliță ce-mi zâmbea,
Când încercam să-i cânt în strună,
Era a dracului de rea
Și dată dracului... de bună!

ROMEO – TRUBADUR INVENTIV

Să nu-l audă toată strada,
Romeo, trubadur cu fler,
Ca să îi facă serenada,
A invitat-o la parter.

INVENTAR

În Iad, la un control inopinat,
S-a constatat că magazia-i goală
Și se-ntrebau cum dracu' s-a furat
Rezerva toată, pe un an, de smoală.

LA HORĂ

La hora noastră țărănească
Săltam de duduia hotarului
Dar, vrând ca să se pricopsească,
Mai e săltat, azi, doar primarul.

LA CLUBUL „CINCINAT PAVELESCU“

M-am prezentat aici ca să înfig
Săgeți agile pe diverse teme;
E pentru dumneavoastră un câștig,
Sau pentru mine pierdere de vreme!?

Continuare din pag. 6

LEGEA GRAVITAȚIEI

Carul mic și Carul mare
Pot în înfinit să zboare;
Nu pot boii, din păcate,
Căci sunt boi **cu greutate**.
Ion Diviza

REPARTIȚIA-I GREȘITĂ

Nu-i rău că Dumnezeu cel sfânt,
Lăsat-a boii pe Pământ.
Ar fi doar un impediment:
I-a pus pe toți... în Parlament.
Liviu Gogu

RUGĂCIUNE

Ursa Mică, Ursa Mare
Își urmează-n spațiu cursul...
Doamne, du-i și p-ăia care
S-ar cădea să... plimbe ursul.
Petru-Ioan Gârda

REPLICĂ LA EPIGRAMA „ASTRONOMICĂ“

Eroare nu-i, se știe foarte bine
Că Dumnezeu nu face-așa ceva,
El i-a **plantat**, pe plaiuri carpatine,
S-avem și noi pe cine... înjura!

Ioan Toderașcu

CONJUGALĂ

Creatorul, când să facă
Universul mare, sfânt,
A decis ca orice vacă
S-aibă boul pe Pământ!

Gavril Neciu

Mai meteoritic un pic de această dată:
Ionel Iacob-Bencei, Vasile Larco, Dan Căpruciu.

OPINII

**GÂNDURI – ABSOLUT PERSONALE –
DESPRE EPIGRAMA DE AZI ȘI DE MÂINE****Sorin FINCHELSTEIN**

Ideea acestor „luări de poziție“ mi-a venit ca urmare a discuțiilor frecvente avute de-a lungul ultimilor ani cu D-na Prof. Univ. Elis Râpeanu, ca și a intensei corespondențe pe care am întreținut-o cu maestrul George Corbu, Președintele Uniunii Epigramiștilor din România. Aș dori a se înțelege cu claritate că opiniile exprimate aici reprezintă exclusiv opiniile autorului. Aceste opinii nu se doresc a impune criterii sau soluții, ci doar a genera discuții – pro sau contra, mai ales „contra“ – la care sunt invitați să participe toți cei interesați, fie aceștia / acestea autori sau cititori de epigramă. Cu alte cuvinte, nu intenționez aici să dau lecții de la înălțimea catedrei, ci dimpotrivă. Materialul de față izvorăște din dragostea mea pentru epigramă, dragoste pe care vreau s-o împărtășesc cu comilitonii în cauză. Pentru a sublinia – ad infinitum, poate – această idee, folosesc aproape la fiecare pas locuțiuni de genul „cred eu“, „zic eu“, „aș spune“ etc., ceea ce îndeamnă la o permanentă dezbateră. Cu regretul de a nu fi capabil a discuta aceste aspecte „față în față“, în cadrul unui cenaclu ca pe vremuri („*Mais où sont les neiges...?*“)..., să trecem la obiect!

* * *

Voi începe expunerea cu o discuție privitoare la necesitatea stabilirii unor reguli general-acceptate care ar trebui impuse oricărei epigrame; ca și de situațiile în care aceste reguli sunt aplicabile. Ar trebui, aici, să pornim de la regulile – fie acestea articulate sau implicite – pertinente epocii „moderne“; asta ar fi, zic eu, cam de la Mircea Trifu încoace, inclusiv. Stabilirea – și apoi publicarea / popularizarea – acestui set de reguli ar fi benefica pe mai multe planuri. Astfel:

- autorii de epigramă ar avea la dispoziție un instrument de auto-evaluare, aceasta înainte de a face publică piesa sau piesele respective
- jurații / juriștii diferitelor concursuri ar fi echipați cu un mijloc de a judeca trimerile într-un mod unitar. Sunt conștient că, prin aplicarea acestei metode, se poate ajunge la situația în care, la un anume concurs, nu se vor putea acorda premii, situație pe care va trebui s-o acceptăm ca atare.
- cele două elemente de mai sus ar contribui, în mare măsură la eliminarea frustrării celor două categorii menționate

Este, aș zice, straniu că, în condițiile în care avem „scule de comunicare“ cum nu au existat vreodată, continuăm a evita dezbaterile pe această temă majoră. Cred că, pornind de la premiza că epigrama nu este nici poezie rimată și nici vers liber – ipoteză, cred, admisă de toți cei implicați – s-ar putea angaja o inițiativă sub egida UER, cu participarea câtorva „monștri sacri“, în cadrul căreia regulile respective ar trebui discutate și, în final, parafate.

Din păcate, la ora actuală, dacă cineva ar vrea să se apuce a scrie epigrame, singurele îndreptare în materie sunt – fie că ne place sau nu – „luările de poziție“ râpene sau vechile articole ale lui Mircea Trifu, acestea din urmă mai puțin accesibile.

Fără a mă erija în expert, aș propune totuși niște măsuri care, cred, ar remedia această situație. În acest sens, aș începe cu stabilirea, sub auspiciile UER a unei „grile“ de evaluare a unei epigrame, Operațiunea ar consta în rearanjarea sub forma de grilă / tabel a tuturor criteriile pe care Elis le expune *ad nauseum* (expresia neavând aici o conotație negativă, ci descriind frustrarea profesorului care nu reușește să capteze atenția elevilor). În plus,

Continuare în pag. 39

CONCURS

Tema: TOP EPIGRAMA

„PĂCATE CAPITALE“

Nu ne-a fost dat de mult să vedem o atât de strânsă luptă la vârf. Nu mai puțin de cinci grupări au pus la bătaie ce au avut mai bun iar departajarea s-a făcut la a doua zecimală! Frumos forcingul hunedorean, umăr la umăr cu buzoienii! Urmează un pluton la fel de compact și de dificil de separat. Aici, fără să iasă în evidență în mod deosebit cineva, timșorenii plusează ca grup, la fel și gălățenii. Prea bazați pe o primadonă clujenii și Glupi-știi ieșeni.

Un mic pas înapoi pe malul mării, al Jiului și peste Prut! „Famiglia“ vâlceană a fost mai puțin inspirată de data aceasta, ploieștenii au pierdut pe drum un competitor, iar pandurii gorjeni caută pe cineva care să le explice care a fost tema acestui concurs.

Continuă revenirea Cincinatștilor bucu-reșteni, deși mai e mult până departe.

Loc	Club/Cenaclu	Medie
1	CUS NICOLAUS OLAHUS Sibiu	8,03
2	NIGRIM Buzău	7,57
3	UMOR HD	7,57
4	CU Brașov	7,56
5	SATIRICON Cluj-Napoca	7,47
6	RIDENDO Timișoara	7,08
7	VERVA Galați	7,04
8	CUC Constanța	6,97
9	CEO Craiova	6,72
10	AEM Chișinău	6,68
11	GLUPI Iași	6,67
12	CUV Rm. Vâlcea	6,37
13	CINCINAT PAVELESCU București	6,28
14	HOHOTE Tg. Jiu	6,11
15	SPINUL Baia Mare	6,10
16	II QUINTUS Ploiești	5,21

BICEFALIE

Române, frate,-ajuns-am rău,
Neam frânt de vremi paradoxale:
Și București, și Chișinău,
Ni-s, din păcate, capitale!

Gheorghe Șchiop

CALE ÎNCHISĂ

Țin ca-nspre Rai să am o cale,
C-am dovedit virtuți creștine
Și am păcate noi puține;
Puține, însă capitale!

Nicolae Mișu

ÎNTRISTAREA, AL OPTULEA PĂCAT CAPITAL

Aflând, când îmi doresc salvarea,
Că-i un păcat și întristarea,
Eu fac, deprins să mai greșesc,
Păcate ce mă-nveselesc...

Gheorghe Bâlici

„SPOVEDANIE“

Făcând greșeli spirituale,
Mă ierte bunul Dumnezeu!
Eu n-am păcate capitale
...că sunt ateu.

Nae Bunduri

LIBERALII, LA ALEGERI

După voturi, la „locale“,
O remarcă e normală:
Sunt păcate capitale...
Mai ales în Capitală!

Paul Curiman

PĂCATE CAPITALE

Păcate care, fără îndoială,
Așa-s numite pe considerentul
Că se comit mai mult în Capitală,
Fiindcă doar acolo-i Parlamentul

George Petrone

CÂND LA BAR, CÂND LA SPITAL

Când sunt comise-n limite normale,
Produc plăcere, alteori scandal:
Păcatele sunt însă capitale,
Când sunt prestate pentru capital.

David Valentin

CONCURS

UNUI INFRACȚOR

Ajuns la București, un coate-goale,
De-o vreme, tâlhărește și înșeală;
Oricum, făcea păcate capitale,
Măcar, acum, le face-n capitală!

Vali Slavu

URBANĂ

E Bucureștiul, urbea mea,
De-o frumusețe colosală
Și mulți ar vrea să stea în ea
Păcat că este... Capitală!

Ion Moraru

LA SPOVEDANIE

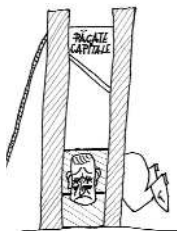
Mă apăseau mulțime de păcate,
Că m-am lăsat în viață dus de val,
Dar taica popa mi-a iertat jumate;
Jumate – când voi strânge capital.

Florin Rotaru

EVOLUȚIA OMULUI

Pe drumul lui cel milenar
El n-a avut trăiri banale...
Ieri c-un păcat originar,
Azi, cu păcate capitale.

Mihai Sălcuțan

PĂCATE CU PROPULSIE CAPITALĂ

Un păcătos, nevoie mare,
Primi pedeapsa colosală
De patru ani cu suspendare
Ca deputat în capitală.

Ioan Fîrte Adi

REAȚII ADVERSE

Eu am ucis speranțe,-i dovedit,
Și am iubit, credeți-mă,-ntr-un hal,
Că de-am să merg, acum, la spovedit...
Îl bag pe popă, sigur, în spital.

Any Drăgoianu

FILMELE EROTICE

Lacom, le privesc mereu,
Când nevasta nu-i acasă:
Ce m-aș desfrâna și eu,
Da-mi rămâne frâna trasă...

Aurel Buzgău

DIFERENȚĂ

Someșul alene spală
Murdării provinciale:
Dâmbovița, cu iuțeală,
Doar păcate... capitale.

Radu Pacurar

DECLARAȚIE

Un individ din Haimanale
Striga deunăzi prin obor:
„Nu fac păcate-n capitale,
Ci numai pe centura lor“.

Ionuț-Daniel Țucă

* * *

În capitala București
Păcate multe nu găsești,
Dar câte-o hibă mai banală
Ajunge iute... „capitală“.

Corin Bianu

● **ACADEMIA LIBERĂ VECHE „Păstorel“ din Iași lansează concursul anual de literatură umoristică „Al. O. Teodoreanu“, seria nouă.**

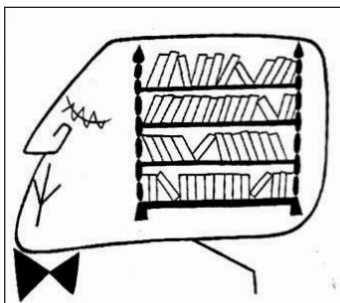
Concursul se va desfășura pe două secțiuni: Epigramă și Poezie umoristică.

Se vor trimite câte 3 epigrame reprezentative sau, după caz, o singură poezie la respectivele secțiuni, temele impuse fiind, pentru Secțiunea Epigramă: „*Prost să fii, noroc să ai*“, iar pentru Secțiunea Poezie umoristică: „*Un nebun făgăduiește și prostul trage nădejde*“.

Lucrările vor fi trimise în sistem moto, pe adresa: **Academia Liberă Veche „Păstorel“ – Iași – Galeria Anticariat „D. I. Grumăzescu“, str. Lăpușeanu, nr. 24, Iași, până pe data de 15 noiembrie 2016.**

Umoriștii ieșeni nu pot participa la concurs.

CARUSELUL CU EPIGRAME

**Dintre sute
de penițe**

LA O EXPOZIȚIE DE PICTURĂ

În posturi contemplative,
Despre pânzele privite,
Doștii spun c-ar fi naive,
Iar cinstiții că-s tâmpite.

Gheorghe Șchiop

**GUVERN DE COMBINAȚIE
STÂNGA-DREAPTA**

Stânga, dreapta, ne sunt drage
Dar zicala, nu-n zadar,
Spune c-or să ni se bage
Două mâini în buzunar!

Mircea Ciugudean

SEMNE

Cunoști pe leneș după mers,
Poetul talentat – din vers,
Pe înțelept – cum chibzuiește,
Pe prost – îndată ce vorbește.

Ionel Iacob-Bencei

DUPĂ ALEGERILE LOCALE

Un dulău pe stradă, iată,
– S-ar mira, precis, și zeii –,
Ține coada ridicată,
Să nu-i cadă colăceii.

Vasile Larco

CONCURENȚA

Conform noului sistem,
Concurența nu e rea:
Se înscrie cine vrea
Și câștigă cine vrem...

Maria Chirtoacă

RĂSCOALĂ MODERNĂ

Țăranii de s-ar răscula,
Mânați de rustice angoase,
Desigur că s-ar înarma,
Cu minunate... motocoase.

Eugen Ilișiu

PROVERB ACTUALIZAT

S-a schimbat a lumii viață
Într-un mod esențial:
Astăzi, para mălăiață
E-ajutorul social.

Dan Căpruciu

COMPARAȚIE RUSTICĂ

Erau la țară-acum vreo câțiva ani
Mai multe care și puțini plăvani.
Azi starea-i inversată pe la noi:
Sunt mai puține care și mulți... boi.

Cătălina Orșivschi

**TOASTUL SOȚULUI,
LA NUNTA DE AUR**

E ziua nunții, amintire vie,
Când dintre fete-atrăgătoare, caste,
Pe tine te-am ales să-mi fii soție...
Mai face omul și alegeri proaste!

Vali Slavu

ÎNȚELEPCIUNE DE-O VIAȚĂ

Și azi întreaga minte-mi port,
N-o pierd – confirmă lumea cultă –
Fiindcă am depus efort
Să n-o acumulez prea multă!...

Gheorghe Bălci

CARUSELUL CU EPIGRAME

BOLȘEVICII LA PARADĂ

Îi văd în piață defilând;
Ei sunt o forță de temut,
Având în cap un singur gând,
Căci două n-ar fi încăput.

Ion Diviza

**SALVAMAR AD-HOC
PENTRU SOACRĂ**

Sfidând al mării vii tumult,
Pe frig, pe ploaie, vânt și ceață,
M-am chinuit extrem de mult,
...Că tot ieșea la suprafață.

Petru-Ioan Gârda

**CONCURS PENTRU ANGAJARE
LA POMPIERI**

Încurcați, ei stau pe loc,
Fi'ndcă nu se pot convinge;
Ce-i mai bun: „deșteptul foc“,
Sau mai bine-un „prost de stinge“?!

Gheorghe Băisan

**LA ÎNCEPEREA
UNUI NOU AN DE ÎNVĂȚĂMÂNT**

Voindu-l domn cu carte,
Ai săi i-au dat o țintă
Să meargă hăt departe...
A tras... și-a mers la chintă!

Nicolae Căruceru

UNUI (EX-)PREȘEDINTE

Un gând amar mă bate, încă,
Deși e timpul cam trecut:
Nu tot ce zboară se mănâncă
Dar ce plutește... s-a băut !

Nicolae Bunduri

**Dintre
sute
de penițe****PERSPECTIVĂ**

Pe Ceahlău adesea sui
Să văd toată Bucovina,
Dar o parte din ea nu-i
C-a rămas... în Ucraina.

Vasile Manole

FECIOARA

Zodia Fecioarei este ea,
Dar – din ce se-aude și se vede –
Când era prea mică, nu știa,
Iar acum, când știe, cine-o crede?!...

Ioan Toderașcu

BĂIAT CUMINTE

El n-a avut, vreo șase ani,
A băuturii boală
Și nici pe droguri n-a dat bani;
Apoi, s-a dus la școală...

Ștefan-Cornel Rodean

SĂ MUNCEȘTI CA UN ROBOT!

Nu e nici lene, nici boicot
(Funcționarul a răspuns)
Chiar pot munci ca un robot,
...Dar numai uns.

Dan Norea

FEMEILE- UN RĂU NECESAR

Ca să trăiești o viață fără ele
Eu cred că e de neînchipuit,
Dar și cu ele-apar așa probleme,
Încât e imposibil de trăit!

Mihai Haivas

HOMO EPIGRAMATICUS

NOI ȘI... ELE...

MODA

Moda-i cea mai scumpă boală...
Mă gândesc la câte-o fată:
Cât a stat în pielea goală
Ca să fie îmbrăcată!

Ștefan Vișan

ÎN CĂUTAREA FERICIRII

Căutând mereu iubirea,
S-a-nsurat cam timpuriu
Și-a aflat ce-i fericirea...
Dar era mult prea târziu.

Paul Curiman

**SOACREI, CU
RECUNOȘTIȚĂ**

C-ai fost o mamă iubitoare,
Cu suflet generos și blând,
Îți facem o înmormântare
Pe care n-ai s-o uiți nicicând!

Gheorghe Șchiop

FEMEIA ȘI IARĂȘI FEMEIA

Nu i-a fost în viață greu
Că, prin felul ei șarmant,
Îi trișează cu tupeu
Și pe soț și pe amant.

Vasile Vulpașu

UNUI RECĂSĂTORIT

I-e sufletul plin de regrete,
Așa cum au destui berbanți;
Avea cu prima două fete,
A doua are trei... amanți.

Vasile Larco

PARADOX

Paradoxu-i cel mai tare
Când îi zici unei femei,
Ce-o privești doar la picioare:
„E ceva de... capul ei”!

Ioan Crăciun Petrișan

**PROTESTUL
UNUI SOȚ INDIGNAT**

Cu polonicul m-ai lovit
Și vreau să-ți spun o vorbă:
Nu-mi place cum l-ai folosit,
Adică plin cu ciorbă.

Dan Norea

**AVENTURILE MELE
AMOROASE**

Spărgând partide vechi și case,
O să-mi plătesc pe lume fapta,
Căci am avut femei frumoase
Și am ales-o pe... „deșteapta”.

Nae Bunduri

CHEMAREA VOCAȚIEI

Pe vecin îl trage ața
Spre a fi bărbat de frondă;
A plecat să facă piața
Și se-ntoarse cu o blondă.

Dan Căpruciu

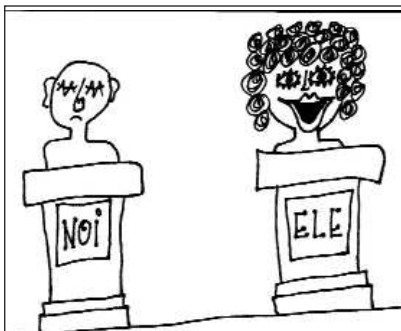
ÎN CONCEDIU PE LITORAL

Când sunt zile reci și triste
Mă-ncălzesc pe la nudiste,
Soața ce-i urâtă tare
O iau ca răcoritoare.

Vasile Manole

HOMO EPIGRAMATICUS

NOI

ȘI...

ELE...

NIMFA

Când am văzut-o prima oară,
La ea nimic nu mi-a plăcut,
Dar când părinții o-nzestrară,
Vai, ce frumoasă s-a făcut!

Ion Micuț

IUBITELE
UNUI DON JUAN

Iubitele îi sunt frumoase tare,
Statui cioplite-n marmură, cu dalta,
Femei cochete, dulci, seducătoare
Și una mai gravidă decât alta!

Vali Slavu

OCHI DE ARTIST

Admir pe plaja de nudiste
Fetițe vesele și triste
Cum stau întinse-n pielea goală,
Cum se așează, cum se scoală...

Petru-Ioan Gârda

DRAGOSTEA,
POVESTE VECHĂ

În noaptea cu lună și rouă,
La poarta iubitei, stingher,
Părea că-i la poarta cea nouă
A celui de-al nouălea cer.

Mihai Moleșag

NOROCUL

Nevasta-mi spune, când mi-i greu:
Norocul tău sunt eu, bărbate;
Ți-s dată de la Dumnezeu...
(Dar oare pentru ce păcate?!)

Ion Diviza

MOTIV GRAMATICAL
DE DIVORȚ

Soața-mi cere despărțire
Pentru unicul defect:
Verbul a iubi – iubire
Îl conjug la „imperfect“!

Mihai Haivas

ÎN PRAG DE CĂSĂTORIE

Vrând, la casa mea – o pensiune –
Să mă văd, în fine, gospodar,
Din vreo două-trei partide bune,
Am ales... să fiu celibatar!

Ioan Toderașcu

AJUTOR RECIPROC

Tătic model, cum altul nu-i,
Vecinul crește-al meu băiat,
Iar eu, profund îndatorat,
Am grijă... de nevasta lui.

Ștefan-Cornel Rodean

SUNT ÎNCURCAT

Cu soața nu mai pot să mă încaier,
Că, imediat, vecinii intervin
Și, dacă tac, mă face lumea fraier,
De ripostez, mă face misogin.

Laurențiu Ghiță

AMOR... TOMNATIC

După-o clipă de amor
Petrecută-n dormitor,
Îl întreabă la plecare:
„Barem... pensia ți-e mare?“

Liviu Gogu

MAEȘTRII

(reluat, ulterior și în volum):

Lui N. Crevedia

Mai multă lume m-a-ntrebat

De-am auzit de Crevedia.

Eu le-am răspuns că-n România

E-un nume cunoscut de sat.

Continuare din pag. 11

Replica celui provocat nu s-a lăsat

așteptată:

De-aș fi așijderi descusut,

Despre matala ce-o să spui?

„E-un nume foarte cunoscut

În satul lui“.

2. Gabriel Țepelea figurează în cvasimajoritatea antologiilor de gen editate după 1970 – și nu sunt puține! – apărute atât în țară cât și în Republica Moldova, în edituri din Capitală sau din provincie.

3. În volumele sale memorialistice a făcut, nu o dată, referiri la epigramă și epigramiști, unele adevărate eseuri, cum este cel intitulat „*Valențele epigramei*“, din volumul „*CĂLĂTORII INTERIOARE*“ (București, Editura Fundației Culturale Române, 1998), reprodus ca atare, cu îngăduința autorului, în publicația UER – „EPIGRAMA“, serie nouă (anul VII, nr. 13/1999).

4. Despre **Gabriel Țepelea epigramist**, am rostit o comunicare în plenul „*Sesiunii științifice omagiale dedicate academicianului Gabriel Țepelea, cu prilejul împlinirii vârstei de 80 de ani*“ (Pitești, 18 mai 1996), organizate de Universitatea din Pitești, Facultatea de Științe, Catedra de Limba și Literatura Română, Departamentul de Studii Franceze, unde sărbătoritul a funcționat și de unde s-a pensionat. Cu această ocazie, am prezentat și Mesajul Ministrului Învățământului, Liviu Maior, adresat acestui distins reprezentant al corpului profesoral. În acel cadru solemn i s-a decernat și titlul de Membru de Onoare al U.E.R., „*pentru întreaga sa activitate de afirmare a epigramei românești*“.

5. Maestrul mi-a acordat un amplu interviu, apărut sub titlul „*Epigrama, această mică bijuterie de spirit, nu poate exista decât apropiindu-se de perfecțiune*“ (revista „EPIGRAMA“, anul XI – serie nouă, nr. 30/2004), alăturându-se astfel celorlalți 10 academicieni care au onorat cu colaborarea domniilor lor UER și organul său de presă: Constantin Bălăceanu-Stolnici, Mihai Cimpoi, Valeriu D. Cotea, Nichifor Crainic, Gleb Drăgan, Solomon Marcus, Gheorghe Păun, Alexandru Surdu, Gabriel Ștrempel și Radu P. Voinea.

6. Gabriel Țepelea este printre pușinii academicieni care au cultivat genul, mai putând fi amintiți: Sextil Pușcariu, Grigore Vieru și Mihai Cimpoi. Această realitate m-a determinat să adresez următorul catren celor de la Cenaclul de Satiră și Umor „ANTON PANN“ din Brașov – una din filialele U.E.R.:

Patronul vostru-i finul lui Pepelea,

Ce-a fost precum proverbul de isteț,

Dar nu uitați, ca ardeleni, c-aveți

Un Bogrea, un Pușcariu, un Țepelea!

7. Gabriel Țepelea a prefațat primul volum din seria *Corbigramelor* (Editura Cogito, Oradea, 1995), participând, alături de autor, la lansarea acestuia.

8. La împlinirea vârstei de 90 de ani, subsemnatul a publicat, în semn de omagiu, în revista „EPIGRAMA“, studiul-eseu „*Gabriel Țepelea – 90*“ (EPIGRAMA-anul XIV – serie nouă, nr. 35/2006).

9. Uniunea Epigramiștilor din România i-a acordat în anul 2010 unul din premiile sale anuale.

În finalul interviului acordat revistei „EPIGRAMA“ (nr. 30/2004), Gabriel Țepelea afirma că „*în ceea ce mă privește, după o lungă călătorie prin veac, n-aș reține mai mult de 10 din epigramele mele*“. Întrucât nu știm care ar fi fost alegerea autorului, iar în ultima Antologie a epigramei românești (2007), elaborată sub egida UER, figurează cu 12 piese – numărul maxim fixat de antologatori pentru un autor –, am selectat pentru a le propune atenției domniilor voastre, zece asemenea mostre de spirit, „*marca Gabriel Țepelea*“, nu înainte de a

MAEȘTRII

reaminti spusele lui Emil Cioran despre umoriști, cum trebuie considerat Gabriel Țepelea: „*Trăim cu toții în eroare, ex-ceptându-i pe umoriști. Doar ei au pri-ceptut, în joacă parcă, zădărnicia a tot ce e serios și chiar a tot ce e frivol*“. Această „poezie în pantaloni scurți“, cum a fost definită epigrama de către marele umorist Cornel Udrea, nu avea, cum se va vedea în continuare, secrete pentru cel ce i s-a ilus-trat în calitate de teoretician și practician strălucit. Iată, așadar, exemplificările la care m-am oprit:

**Rugă improvizată la banchetul
Asociației Scriitorilor Români
din Ardeal (1937)**

*Vă văzui aici la masă
Și-nălțai o rugă-adâncă:
Doamne, fă ca ardelenii
Toți să scrie cum mănâncă!*

**La inaugurarea „Săptămânii
Cărții 1937“ au participat toți
membrii guvernului (ziarele vremii)**

*Da, serbarea-i minunată,
Are instructive părți!
Cel puțin în an o dată
Mai văd și miniștrii cărți.*

La Teatrul din Cluj

*Vin la teatru zeci și sute
Din multiple cauze;
Dar momentele plăcute
Le petrec în... pauze!*

Belșug

*Avem de toate: munți, câmpii,
Surâd metalele în roci;
Avem atâtea bogății
Și-avem atât de mulți escroci!*

Nu puteam găsi, cred, o încheiere mai potrivită a cuvântului meu despre un scriitor de vocație silit de condițiile istorice vitrege să aleagă calea cercetării științifice, devenind lingvistul și filologul cunoscut, al cărui centenar îl marcăm în această selectă adunare. Memorialistica, poezia și îndeosebi epigrama, cultivate cu consecvență, stau mărturie că, deși deturnată, o vocație autentică, cum este cea de scriitor, n-a putut fi înăbușită. Constanța cu care a practicat epigrama de pe când era elev, în paginile revistei orădene „*FLORI DE CRĂNG*“, sub pseudonimul „*La Flèche*“, la debutul editorial cu placheta deja amintită, „*INSTAN-TANEE*“ (1937), pentru ca, după șase decenii (1996), să revină la prima dragoste printr-un volum de catrene spirituale, desemnează un destin de epigramist desfășurat între granițele unei paranteze istorice, destin asumat fără nici o reticență în toate împrejurările alcătuind tumultul unei vieți. Ceea ce am ținut să reamintesc în evocarea de astăzi, convins fiind că portretul cărturarului se întregește astfel.

Destin

*Dialectică e, Doamne,
Soarta unui scriitor:
După ce-a murit de foame,
A ajuns... nemuritor!*

Parafrază la butada lui G. Căli-nescu „Epigrama e un strănut“

*De acord, e un „strănut“
Care,-n încordarea-i vie,
Detonează-ntr-un minut
Megatone de prostie!*

**Lui Iorgu Iordan care, în calitate de
președinte al Comisiei Superioare de
Diplome, temporizează recunoașterea
doctoratului meu în filologie „magna
cum laudae“, obținut în 1948, sub
președinția domniei sale**

*Știu, voi avea iar doctoratul
Dacă nu mâine, peste-un an,
Când voi purcede, ca tot natul,
Să mă botez de la Iordan!*

Tinerilor moderniști

*Se cred inovatori în artă,
Izbesc în epigoni pitici;
De-ar mai citi, ar ști că poartă
Veșminte noi... de la bunici.*

Prohod

*Prohodul meu va fi original!
Vor plânge cei din clan familial,
Ba poate și studenții buni, integraliștii,
Dar cel mai mult vor plânge securiștii:
Ei pierd un „caz mănos“... pe cincinal.*

**„LUCEAFĂRUL“ a lansat în ultima
vreme mai multe poete**

*Ați lansat atâtea fete
Încât spun gurile rele
Că lumina de... luceafăr
N-o mai vezi de-atâtea... stele!*

CONCURS

Rezultatele concursului

„EPIGRAMEI”

Tema:

„Bine faci, bine găsești”

Am vrut noi să facem un pustiul de bine și altora, dar asta e, din nou tot dl. **Nae Bunduri** a găsit secretul epigramei de premiu:

UNUI „FOST”

*Un Președinte din trecut,
La una dintre sindrofii,
Atât de bine s-a „făcut”,
Că l-au găsit a treia zi.*

Pe aproape au fost și dintre cei care bine au făcut și bine au găsit secretul de a fi publicați:

DINTR-O ZICALĂ

Când faci bine celor drepti,
Tot la bine te aștepti,
Dar din zicere, ia seamă,
Când faci bine,-auzi de mamă.
Ioan Fărcaș

APROPO DE MARELE... FOST(!)

„Vreau bine să trăiți!” ne-a spus;
Mulți l-au crezut (așa ca mine!)
Dar azi, când steaua i-a apus,
De-l pomenim,... nu-i chiar de bine!!
Eugen Deutsch

ÎNCURAJARE (mini-fabulă)

Tolănită lângă stup,
Zise vulpea către miel:
De salvezi un pui de lup,
Poți fi... hrană pentru el!
Vasile Larco

BINE FACI, BINE GĂSEȘTI

Când pe Băsescu l-am votat
Fu bună-afacere, e cert,
Că dânsul leafa ne-a tăiat,
Mărinimos, doar cu un sfert.
Dan Căpruciu

PROVERB RIMAT

Nici proverbele rimate
Nu-s mereu adevărate,
„Bine faci și bun găsești”
Se confirmă în povești.
Mircea Micle

NOII ALIAȚI

Codrii vechi, cu frunzi de rouă,
La străini îi oferim,
Că și ei ne lasă nouă
Munții, să-i împădurim.
Ion Micuț

BINELE ÎNVINGE RĂUL

În mod cert, când faci doar bine,
Rău, la schimb, n-ai să primești.
Știe asta orișicine
Crede astăzi în... povești.
Liviu Gogu

CERȘETORUL INTEGRAT ÎN UE

I-am dat un leu, chiar azi de dimineață,
Și, zâmbitor, părând că mă salută,
Mi-a aruncat un euro în față,
Spunând că el primește doar valută!...
Ioan Toderașcu

NEVASTA

Ai pierdut a ta nevastă
Și vezi singur cum trăiești:
Nu e chiar așa năpastă...
Bine faci să n-o găsești!
Constantin Mindruță

Bine au făcut și ei, dar n-au prea găsit la fel de bine de data asta: *Gheorghe Bălci, Nicolae Căruceru, Petru-Ioan Gârda, Eugen Ilișiu, Mirela Grigore și Nichi Ursei.*

LECTIA DE EPIGRAMĂ

Urmare din pag. 21

implicită, cu lumea înconjurătoare. Din cotidianul aparent prozaic extrage aspecte nebănuite, închise adesea în metafore. Prin efectul exploziv al poantei, dinamitează prejudecățile total anacronice cu vremea în care e scrisă. Satirizează cu ajutorul ironiei, implicând eticul: ea neagă de pe poziția criteriului etic al afirmării.

Orice creație umoristică este un produs stimulator de inteligență și de emoție, cu atât mai mult **epigrama** – „genul” literar al conciziei. Piese umoristice scurte, concentrate, au o mare putere de penetrare. „Întinderea, dezvoltările excesive îi pot fi fatale, fiindcă ele frustrează cititorul de satisfacția participării” (Vera Călin).

Epigrama exprimă gândirea și simțirea autorului însuși, în diferite registre comice și/sau aforistice, cu pigmentări ale liricului. Este greu să se analizeze nivelurile textual, contextual și subtextual ale lecturii unei epigrame, luate separat, pentru că ele aproape se suprapun în actul „descifrării” poantei – punctul de convergență al aparentului cu realul.

Ține, deci, de domeniul evidenței, faptul că epigrama nu constituie și n-a fost socotită niciodată gen literar aparte, care s-ar adăuga celorlalte trei (liric, epic, dramatic) stabilite de specialiștii moderni sau altor genuri la care se referă criticii literari mai dinainte (oratoric, didactic etc.). Prin tenta sa umoristică / ironică / satirică, epigrama nu poate constitui un gen literar în sensul propriu al cuvântului. Într-o discuție (înregistrată) cu renumitul profesor de Teoria Literaturii **Valeriu Filimon**, acesta a fost de acord că epigrama include și elemente din celelalte genuri, dar „în mod preponderent, ea aparține liricului. Dacă, prin comicul ei, unii vor s-o considere gen aparte, ar însemna ca, alături de ea, să figureze și *comedia, satira, cronica rimată* și altele sau să intre în concurență cu ele”.

E greu de definit umorul. Această manifestare a comicului e complexă și definiția depinde de perspectiva sau de modalitatea de abordare: umorul ca stare de spirit, ca mod de a fi, ca atitudine, ca armă, ca expresie a simpatiei (chiar a dragostei), sau, din contră, a antipatiei, a disprețului, a revoltei, ca mod de supraviețuire (de genul haz de necaz). Dar, oricum, el exprimă implicarea, chiar autodefinirea autorului.

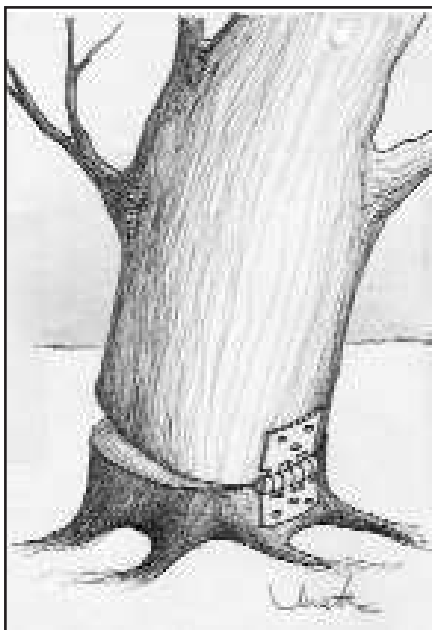
Umorul și ironia potențează liricul. **Pompiliu Marcea**, scriind despre ironie ca terapeutică în poezia lui **Geo Dumitrescu**, folosește expresiile *lirismul lui ironic și parodia ironică*, în care, subliniază criticul, a excelat **Topârceanu**. Prin ironie, cititorul pendulează între lirism și caracterul inevitabil prozaic al unor gesturi. *Ironia*, veghea spiritului, demitizează toposul hieratic, desacralizându-l prin luciditate. *Epigramistul nu se poate împăca cu starea de inerție intelectuală și de odihnă a spiritului*. La el, ironia nu se instituie ca atitudine mizantropă ci, mai degrabă, de tandrețe. Ea este dominată de cealaltă nuanță a comicului, de umor. „Ironia este benefică așa cum, în dragostea pentru un copil, preferăm adeseori muștrului răsfățului, convinși că-i va fi mai folositoare” (**Pompiliu Marcea**, „Concordanțe și controverse”, Ed. Eminescu, 1983, p.271). Epigramistul poartă, totuși, într-însul, ceva din firea cavalerului de la Mancha. În creația sa, e, uneori, propriul său *enchanteur* (în sensul de seducător, amăgitor), se prezintă, adesea, cu o mască. Dar, oricât s-ar deghiza, în creația sa se mărturisește de fapt, își devoalează gândurile și concepțiile de om și de produs al unui anumit mediu și al unei societăți dintr-o perioadă de timp dată. El se adresează direct sau indirect cititorului / ascultătorului și, astfel, epigrama capătă caracter dialogal, care o ancorează puternic, prin devoalare, în genul liric – genul prin care autorul se confesează. În fond, **Topârceanu** scria: „*În artă nu există gen superior și gen inferior; există numai opere izbutite sau încercări avortate*” („Cum am devenit ieșean”, Ed. Junimea, 1985, p. 354). Totuși, e necesară limpezirea, la obiect, a problemei în discuție, în conformitate cu argumentele științei literaturii.

În concluzie, prin plurivalența ei de teme, prin nuanțele de comic (umoristic, ironic, satiric), prin coloratura, uneori dramatică, prin inserția epicului obiectiv, **epigrama aparține în mod preponderent liricului, fiind o specie a acestui gen literar.**

CARICATURA

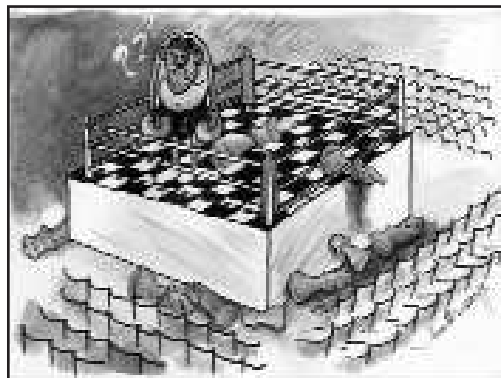
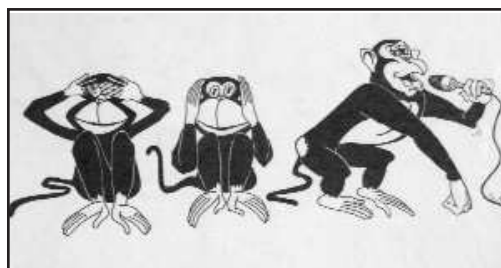
Eduard Mattes

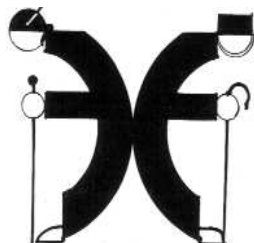
Israel

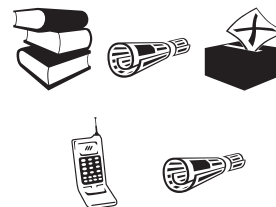
În acest număr avem un invitat din afară. Caricaturistul israelian de origine română **Eduard Mattes** vă expune din creația sa, pe care am descoperit-o expusă integral la ICR Tel Aviv, în luna iunie 2016.

Câteva repere biografice: născut la Iași, în 1956, emigrat în Israel în 1985, membru al Asociației Caricaturiștilor din Israel, al Uniunii Artiștilor Plastici și al Asociației Caricaturiștilor PENCOM din Haifa (Israel). Expozant în Egipt, Portugalia, Spania, Oalia Olanda, Japonia și, evident, România și Israel. Blog personal: www.artmattedi.com.

*Venite cu
poștalionul
de seară...*

ACTUALITATEA UNUI „FOST“

E-un domn din foștii profitori,
Cu funcții date din oficiu,
Dat jos pe scara de valori,
Urcat pe scara de serviciu.

Elis Râpeanu

BIBLICĂ

Este doar o ipoteză,
Neimpușă cu de-a sila,
Cum că prima,-n timp, coafeză
Pare-se c-a fost Dalila.

Radu Ionescu-DANUBIU

* * *

Pe mulți îi chinuie talentul
De-i doare pân' la crebel;
La mine-i altfel: prind momentul
Și-ncep să-l chinui eu pe el!

Eugeniu Buhoci

NOSTALGIE

Clepsidrei i s-a scurs nisipul vieții,
Dar am s-o pun atent printre bagaje,
Iar când mă duc la mare cu băieții,
Voi umple-o cu nisipul de pe plaje.

Mihai Arsenie

AUTOCRITICĂ

Cu derapaje-n căsnicie,
Se mustră soțu-n gândul său:
„Prea multă nestatornicie...
Nu face niciodată rău“.

Gheorghe Schiop

SOLUȚIE CONJUGALĂ

Vorba poate să mi-o-ntoarne
Orișicare soț în vervă:
Taurii se țin de coarne,
Iar amănții... de rezervă.

Vasile Larco

PERICOL

ÎN CAMPANIA ELECTORALĂ

Ca bun creștin, aș fi pe cale
De-a fi cuprins de o sincopă,
Primind pomeni electorale
Ce nu-s sfințite de un popă.

Dan Căpruciu

PRECUM PE PĂMÂNT, AȘA ȘI ÎN CER

Mulți oameni duc un trai mizer
Și-i pe pământ atâta jale,
Căci îngerii de pază-n cer
Stau tot pe Facebook, la taclale.

Vali Slavu

PRONOSTIC ELECTORAL

Cu-atâtea-n țară ne-nțelegeri,
Avem toți dreptul la greșeală
Și dacă se mai fac alegeri,
Mă tem că chiar va fi fatală...

Gheorghe Bălci

UNUI INFATUAT

Cu orice somitate-a reușit
Să se pozeze – pentru un muzeu;
Și va pleca la Ceruri fericit
Să-și facă-o poză și cu Dumnezeu.

Ion Diviza

UNORA

CARE FAC SEX PE PLAJĂ

Fără urmă de rușine,
Fără haine, fără slip,
Dragostea pe plajă vine
Ca și unsă... cu nisip.

Petru-Ioan Gârda

DE-ALE NOASTRE

FIȚI PE FAZĂ!**FIȚI PE FAZĂ!**

● Se organizează cea de-a XII-a ediție a **Festivalului Național de Epigramă și Fabulă „Donici, cuib de-nțelepciune“**, care se va desfășura la Chișinău, în toamna anului curent, cu următoarele teme de concurs pentru **Secțiunea Epigramă: 1. Șezătoare la guvern** (parlament, președinție etc.); **2. Vai de capul nostru; 3. Temă liberă.**

Se vor trimite câte 2 (două) epigrame inedite pentru fiecare din cele 3 teme, cu un motto în plic aparte și cu datele personale ale concurentului până la data de **1 octombrie 2016** pe adresa: **str. Mihai Eminescu, nr. 55, Teatrul Național „Satiricus Ion Luca Caragiale“. MD 2012, Chișinău, Republica Moldova**, cu specificarea „**Pentru concursul de epigramă**“.

De asemenea, se vor trimite pentru **Secțiunea Fabulă** câte două fabule pe temă liberă la adresa menționată, cu specificarea „**Pentru concursul de fabulă**“, condițiile de secretizare fiind aceleași ca și la epigramă.

Informația despre programul festivalului, data și locul desfășurării lui vor fi comunicate ulterior. **Tel: (00373)79640884; e-mail: gheorghe.balici@gmail.com (Gheorghe Bălci)** sau **(00373)69247094; e-mail diviza2002@yahoo.it (Ion Diviza)**.

● **Centrul Cultural „Dunărea de Jos“ și Clubul Umoriștilor „VERVA“** din Galați organizează **Festivalul Național de Epigramă „Umor la Mila 80“** ediția a XIX-a, în perioada **14–16 octombrie 2016**. În cadrul acestui festival lansăm concursul de epigrame cu temele: **1. „Furcile caudine“ și 2. „Nodul gordian“**

Se vor trimite câte două epigrame inedite la fiecare temă, dactilografiate sau redactate pe calculator, cu semnele diacritice corespunzătoare, într-un exemplar, pe o singură pagină format A4, în sistem moto, până la data de **16 septembrie 2016** pe adresa: **Ion Moraru, Str. Siret nr. 62, loc. Independența, cod 807165, jud. Galați** cu mențiunea „**pentru concursul de epigrame**“.

La concurs pot participa epigramiști de pretutindeni, membri sau nu ai U.E.R., cu excepția celor din Galați. Informații suplimentare se pot obține de la președintele **Clubului Ion Moraru**, la **Tel. 0766432075** sau **e-mail moraruion@yahoo.com**.

● **Festivalul „ROMEO ȘI JULIETA LA MIZIL“, ediția a X-a.**

Condiții de participare: Înscrierea se face fie pe **www.romeojulietalamizil.ro** sau prin poștă: **prof. Laurențiu Bădicioiu, Liceul Teoretic „Grigore Tocilescu“, str. N. Bălcescu, nr.131, Mizil, Prahova, cod 105800,** cu mențiunea: pentru „**Romeo și Julieta la Mizil**“, ed. a X-a

La concurs pot participa tinerii români de... orice vârstă (peste 14 ani) și de pretutindeni!

ÎNSCRIEREA: 10.10.2016 – 20.12.2016. PREMIEREA: 28.01.2017, la Mizil.

Tema impusă, **MIZILUL**, este doar la secțiunea Epigramă și doar pentru o singură epigramă. Celelalte trei epigrame au teme libere. Site util pentru documentare la temă: **www.romeojulietalamizil.ro**.

Poeziile / epigramele trimise nu trebuie să fi fost publicate / postate până la anunțarea clasamentului. Un motto trebuie adăugat în FIȘA DE ÎNSCRIERE pentru ca, numai ulterior jurizării, concurentul să poată fi identificat. *Textele trebuie scrise obligatoriu cu Times New Roman, font 11, CU DIACRITICE, fără alte sublinieri sau intervenții.* În caz contrar, organizatorii își rezervă dreptul de a elimina concurentul.

Cei ce nu au internet trimit materialele prin poștă, cu motto pe plic. În același plic va fi încă un plic închis, pe care e scris același motto și conține fișa de înscriere: adresă, mail, telefon, ocupație. **Coordonatorii proiectului: prof. Laurențiu Bădicioiu, prof. Victor Minea.**

REGULAMENTUL Festivalului Național – Concurs de Satiră și Umor „POVESTEA VORBEI – De la lume adunate și înapoi la lume... date“ (Anton Pann), ediția a XI-a, Rm. Vâlcea, 28–29 octombrie 2016

Concursul se va desfășura pe două secțiuni:

EPIGRAMĂ: Se vor expedia un număr de 4 epigrame, câte 2 pentru fiecare din cele două teme: „MOSCHEEA... MĂNTUIRII NEAMULUI“ și „ÎN FAȚĂ TE CINSTEȘTE / ȘI-N SPATE TE VORBEȘTE!“ (Anton Pann). În plus, un MADRIGAL pe tema EROUL ROMÂN – în cinstea împlinirii a 100 de ani de la participarea României la Marele Război de întregire (1916–1918).

FABULĂ: Fiecare concurent va expedia o fabulă, pe tema: „GELOZIA“.

Lucrările vor fi expediate în 3 exemplare, sistem motto, până la data de 30 septembrie 2016, data poștei, pe adresa: **Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Vâlcea, Bd. Nicolae Bălcescu, nr. 26, Cod 240192, Râmnicu Vâlcea**. Se va consemna pe plic: „*Pentru concursul POVESTEA VORBEI*“, secțiunea EPIGRAMĂ, sau FABULĂ, după caz.

Coordonatori festival: **Nichi URSEI, tel. 0746-088492 și Bogdan POPIAN, tel: 0755-521455/ tel-fax 0350-407497/0350-407498.**

Continuare din pag. 25

„Doamna Epigramei Românești“ oferă și exemple relevante în broșurile anuale ale Concursului Mircea Trifu; și pe care mulți dintre noi – din păcate – le ignoră.

Ca să dau un exemplu, printre aceste criterii – nu de premiere, ci de eliminare din start – aș menționa:

1. prozodia greșită
2. pendularea, în cadrul aceleași epigrame, între metru iambic și trohaic,
3. rima eronată
4. numărul de silabe neconcordant
5. prezența versurilor, cuvintelor, sau a grupărilor de cuvinte, de umplutură introduse de dragul rimei sau al metrului; dar fără a avea vreo justificare contextuală
6. greșelile de sintaxă / morfologie sau de logică
7. absența poantei (catren declarativ)
8. recitarea dificilă / forțată
9. alte criterii care nu-mi vin în minte pe moment, dar pe care, epigramaști mai experimentați le vor identifica.

Dacă vrem cu adevărat să ridicăm nivelul calitativ al epigramei, ar trebui ca aceeași jurați să facă efortul de a explica autorilor epigramelor incriminate motivul pentru care au fost eliminate (un exercițiu pe care Elis Râpeanu îl face în mod constant, de ani de zile).

Totodată, ar trebui eliminată orice suspiciune de favoritism prin asigurarea confidențialității absolute a trimiterilor. Asta presupune că – indiferent de forma de trimitere, electronică sau „clasică“ – aceasta ar trebui să se facă exclusiv pe bază de parolă / motto, și nu pe bază de nume (chiar dacă introducem în ecuație pliculețe băgate în plicuri, etc.). Premiile respective vor fi anunțate inițial tot pe bază de parolă. Realizez că aplicarea acestui procedeu ar încurca în oarecare măsură pe organizatori, dar cred că se pot imagina remedii și în această direcție. De exemplu, jurizarea se poate finaliza cu o săptămână înainte de data concursului propriu-zis, interval în care premianții / premiații se pot identifica ca atare, prin dezvăluirea parolei.

Așteptând plin de nerăbdare reacțiile – de la aprobatoare, la „desființatoare“ – ale cititorilor.

N.R. Între timp, instrumentul de care vorbește autorul acestor rânduri a fost elaborat și supus atenției celor care au fost interesați să îl studieze. A fost elaborat de Redactorul-Șef-Adjunct al revistei EPIGRAMA, dl. Ștefan-Cornel Rodean, în baza sugestiilor celor care au fost interesați să propună sugestii și a fost înaintat conducerii U.E.R. Am considerat însă interesante și opiniile corespondentului nostru de peste Ocean. **(LGH)**

EPIGRAMA

PASTEL DE TOAMNĂ

*Reumatismu-n oase a pătruns,
Bat crengile golașe în fereastră,
Semn că pe culme toamna a ajuns...
Și tot la culme-i sărăcia noastră.*

Vasile Larco

AUTUMNALĂ

*Azi, când e natura moartă
Și căldurile pe ducă,
Toamna bate iar la poartă,
DNA... pe unde-apucă.*

Nae Bunduri

TOAMNA SE NUMĂRAU BOBOCII

*Cum găște n-am, că stau la bloc,
Și toamna nu îmi dă fiori
Pot număra, de am noroc,
Bobocii ce apar la flori.*

Dan Căpruciu

S-A DUS TOAMNĂ DUPĂ TOAMNĂ...

*Cu mii de cărți stocate-n hârcă,
De care nu m-am detașat
Și-atâtea toamne duse-n cârcă,
Te miri de ce sunt cocoșat...*

Nichi Ursei

DE DOUĂ MII DE ANI

*Viticultorii cei mai buni,
Urmând cutuma din străbuni,
La sărbători, ca tot creștinul,
Botează pruncii, dar și vinul.*

Ion Micuț

T

O TOAMNA CU BELȘUGUL EI

*Când vine toamna să-mi aducă
De toate-n mica mea cămară,
Un dor de viață mă apucă,
De parcă nu-s la mine-n țară!...*

Gheorghe Bălici

A

M TOAMNA

*Urmându-și destinul etern,
Ce vară de iarnă desparte,
Cad brume, cad frunzele moarte,
Și câte-un ministru-n Guvern.*

Gheorghe Băisan

N

Ă RURALĂ

*Când ruginește-n frunză via,
Culege mândra razachia.
Apoi, când bruma rece cade,
Culege și din birt pe bade!*

Laurențiu Ghiță

Ă

